UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

14
ВЕРЕСНЯ, 1967
Число
No. 37
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
SEPTEMBER 14, 1967

Страйк 160,000 робітників у Форда

У фабриках Форда вийшло на страйк 160,000 юнійних робітників і страйк, як заповідають, потриває довго. Форд і юнії не можуть погодитися навіть щодо основних платень, не кажучи про інші домагання робітників. Деякі фабрики, що постачають матеріяли для авт, почали звільняти робітників з праці.

В колах, зближених до Форда говорять, що цей рік буде роком порахунку між робітниками і трьома великими фабрикантами авт — Дженерал Моторс, Форд і Крайзлер. Страйк у Форда є початком диспути, що доведе до довгого страйку в усіх трьох фабриках.

—o—

Заповідає втрату впливів на прерії

Ліберальний сенатор Гейзел Аргю каже, що вибір Стенфілда на провідника консервативної партії покажеться "дуже великою помилкою" консервативної партії.

Відкинення таких досвідчених парляментаристів, як Дейві Фолтон і Джордж Гіс у користь Стенфілда є "незрозуміле для мене", а принижаюче слаба підтримка конвенції для Дж. Діфенбейкера і А. Гемилтона буде мати такий наслідок, що партія втратить дуже багато політичної сили в прерійних провінціях.

Сен. Аргю, заки перейшов до лібералів, був сісіефним провідником в Саскачевані.

—o—

ЖИДИ ЗІБРАЛИ $500,000,000 ДЛЯ ІЗРАЇЛЮ

Жидівські групи в Злучених Державах і деінде у вільному світі зібрали від $400,000,000 до $500,000,000 для Ізраїлю після війни на Середньому Сході. Жидівська організація сказала, що в самих Злучених Державах зложено від $150,-000,000 до $200,000,000 від 5-го червня, коли спалахнула війна, до 4-го липня.

—o—

311,000,000 БУШЛІВ ПШЕНИЦІ В САСКАЧЕВАНІ

Провінційний департамент хліборобства в Ріджайні сказав, що врожай пшениці в Саскачевані може принести 311,000,000. В першому підрахунку за цей рік статистичний відділ каже, що зразу виглядало, що збір пшениці винесе 226,000,000 бушлів.

Фабрика Форда в Чікаго, де складають авта. Фабрика пуста, бо 160,000 робітників Форда в Злучених Державах вийшли на страйк.

ВИБОРИ В ТРЬОХ ПРОВІНЦІЯХ У ЖОВТНІ

В жовтні відбудуться провінційні вибори в Саскачевані, Ню Брансвіку й Онтеріо. Дві перші провінції мають ліберальні уряди, Онтеріо консервативний.

Саскачеванський прем'єр Рос Тетчер проголосив, що вибори відбудуться в середу, 11 жовтня. Уряд Тетчера є при владі 3½ року, відколи повалив 20-літній сісіефний режим. В дні проголошення виборів лібери мали 31 послів, сісіефна опозиція 26, і одне крісло мали консервативни.

Провідник опозиції Вудров Ллойд сказав, що "не було законодатної причини", чому прем'єр мав би проголосити вибори. Ллойд сказав, що його сісіефна партія є готова до виборів від початку цього року. Зате консервативний провідник Підерсон, і єдиний посол консервативної партії, сказав, що його заскочили "дещо" неприготованим вибори 11 жовтня.

Вибори в Ню Брансвіку відбудуться 23 жовтня. Прем'єр Луїс Робішод проголосив вибори на номінаційній конвенції в окрузі Бетирст. Останні вибори відбулися в квітні 1963 р.

Прем'єр Джон Робартс оповістив, що загальні вибори в Онтеріо відбудуться 17 жовтня.

В понеділок, 11 вересня, відбулися вибори до законодатної ради Юкону. Рада має сім членів. Територією править комишнер, якого призначує федеральний уряд.

—o—

Шпигун каже: "я був канадцем для Росії"

З Преторії, столиці Південної Африки, арештували советського шпигуна, який назвав себе Юрієм Ніколаєвичем Логіновим, має 34 роки й уродився в Москві.

Шеф тайної поліції безпеки ген. Гендрік ван ден Берг сказав, що шпигун дав поліції довгий список своїх зв'язків, доручень і поїздок до 23 держав. Подав список фальшивих прізвищ, під якими виступав, поки не признався, що він москвич і правдиве його прізвище є Логінов.

Логінов подорожував найбільше під іменем Едмунд Трінка з канадським пашпортом, який дістав від советської секретної поліції. На пашпорті стоїть, що він уродився ю 1931 р. в Форт Гвайт, Манітобі.

Ген. Берг сказав, що шпигун дав поліції фантастичну кількість інформацій і матеріялів, виявив десятки імен офіцерів советської тайної поліції і їх гидкі діла.

—o—

Мао не комуніст — сказав Брежнєв

Брежнєв, провідник советської комуністичної партії сказав, що Мао Цзе-дун зовсім не комуніст, він вузькоглядний і "дійсною силою" його та його прихильників є їх боротьба радше проти комунізму ніж проти імперіялізму.

"Він не може бути комуністом, коли відкидає найсильнішу зброю нашого руху, пролетарський інтернаціоналізм, і на місце інтернаціональної єдности та воюючої солідарности революційних сил ставить короткозорий і вузькоглядний націоналізм" — сказав Брежнєв.

—o—

Татарам дозволено вернутися на Крим

Кремль реабілітував кримських татар, 22 роки потім, як Сталін депортував їх з Криму у глиб Азії за співпрацю з німцями.

Президент Подгорний підписав два декрети, дозволяючи татарам повернутися на землі їх предків. Декрети появилися в "Правді востока", комуністичнім щоденнім часописі в центральній азійській республіці Узбекістан, де живе більша частина татар.

Декрет виправдав нарід як цілість кажучи, що обвинувачення в співпраці всіх татар з німецькою армією, яка зайняла Крим у другій світовій війні, були безпідставні.

Кримських татар нараховували 500,000 перед засланням в 1945 р. Їх землі на Криму зайняли колоністи з московщини, тому можна сумніватися, чи багато "реабілітованих" татар побачать Крим. Реабілітація залишиться на папері.

СТЕНФІЛД — НОВИЙ ПРОВІДНИК КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ

Діфенбейкер кандидував і перепав

Консервативна партія вибрала Роберта Стенфілда, прем'єра Нової Скошії, своїм новим провідником.

Джон Діфенбейкер висунув свою кандидатуру день перед голосуванням і дістав несподівано мале число голосів.

Було 11 кандидатів, що репрезентували Канаду від заходу до сходу. Було шість членів кабінету Діфенбейкера, він був сьомий. Було двох провінційних прем'єрів, і між ними відбувся головний змаг за владу в партії.

В першому голосуванні дістали голосів: Роберт Стенфілд 519, Даф Роблін 349, Дейві Фолтон 343, Джордж Гіс 295, Джон Діфенбейкер 271, Валлас Меккачен 137, Алвін Гемилтон 136, Доналд Флемінг 126, Михайло Стар(чевський) 45, Джон Меклейн 10, Марія Савка 2.

В дальших голосуваннях відпадали почерзі кандидати, що мали менше голосів. До п'ятого голосування дійшли обидва провінційні прем'єри. Стенфілд дістав 1,150 голосів, манітобський прем'єр Роблін 969. Голосувало 2,119 делегатів і Стенфілд був вибраний 119 голосами більшости.

До перечислення голосів спровадили 20 машин-автоматів зі Злучених Держав, що скоротило час голосування від 20 до 60 хвилин кожного разу.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ПАРТІЇ

Конвенція намітила повну реорганізацію партії, щоб вся влада не була в руках провідника. Порішено зцентралізувати федеральну й провінційні партійні організації, щоб центр мав сильніший вплив на провінції. Конвенція схвалила програму партії, в якій не залишила незаторкненої ні одної ділянки політичного, економічного й суспільного життя Канади.

Стенфілд цього тижня зречеться уряду прем'єра Нової Скошії й підшукає федеральну виборчу округу, в якій буде кандидувати до парляменту. Прем'єр Пірсон і провідник демократичної партії не будуть ставити своїх кандидатів в доповняльних виборах.

Обов'язки тимчасового провідника консервативної партії в парляменті мав би перебрати посол Фолтон.

Діфенбейкер відійшов до історії

Консервативний провідник Діфенбейкер тримав конвенцію в невідомості до п'ятниці ранку. Не було відомо, чи схоче він уступити добровільно з проводу партії, чи може виставить свою кандидатуру і попробує щастя. Переважала думка на конвенції, що він усунеться і гладко перейде в історію як один з великих канадців, що послужив своїй партії й Канаді добре і заслужив на щось більше ніж на такий кінець свого політичного життя. Діфенбейкер зробив помилковий вибір, недоцінюючи часу й обставин.

У п'ятницю Діфенбейкер виголосив 50-хвилинну промову, щоб здобути прихильність англомовних делегатів. Він остерігав конвенцію, що політичний комітет партії піддався натискові Квебеку й підтримав політику "двох націй" у Канаді, англійської і французької. Діфенбейкер розуміє під цим повну політичну окремішність Квебеку аж до відлучення. Прихильники резолюції пояснюють, що "нація" має інше значення в англійській мові і інше у французькій мові, де означає культурну окремішність.

—o—

Уряд зменшить бюджет Алберти

Промовляючи в Калгарах, прем'єр Меннінг сказав, що провінційний бюджет на найближчий рік буде скорочений. Алберта стоїть перед такою проблемою як й інші канадські уряди: його видатки перевищують провінційні прибутки.

Щоб зарадити цьому, "треба значно знизити видатки, або роздобути більше прибутків, сказав прем'єр. "Уряд думає про скорочення видатків всюди, де тільки можливо, і це буде видно в новому бюджеті".

Меннінг не сказав виразно, де будуть скорочені видатки, однак згадав, що в першій мірі це відноситься до нових проєктів. Людські ресурси будуть останні, де уряд схоче поробити заощадження.

Прем'єр заповів, що Канада опиниться перед великою фінансовою кризою в найближчих двох-трьох роках, якщо драстично не підвищить податків, або драстично не обітне видатків.

—o—

Католики в більшості у в'єтнамському сенаті

Католики здобули поважну більшість в сенатських виборах у Південному В'єтнамі, де на 15,000,-000 є коло 2,000,000 католицького населення. Велику більшість становлять будисти, однак вони поділені на різні групи й секти.

Політичні обсерватори заповідають тому бурхливу політичну будучність, бо між буддистами і католиками завжди була ненависть, а часто криваві порахунки.

Католики є добре зорганізовані й великі противники комунізму. Католиком є президент Нгуєн Ван Тіє, прем'єр Кі є буддист.

Більшість членів нового сенату є противна мировим переговорам з В'єтконгом і Північним В'єтнамом без попередніх твердих гарантій. Католики, з яких більшість еміґрувала до Південного В'єтнаму після того, як комуністи зайняли Північний В'єтнам, не мали б куди втікати, коли б комуністи здобули владу на півдні.

В додатку до сенату, парлямент з 137 членів буде вибраний 22 жовтня.

—o—

Совєтський врожай збіжжя менший

Україна, одна з головних житниць СССР, мала добрий урожай збіжжя, однак деінде в СССР зберуть менше збіжжя ніж минулого року.

Неофіційний підрахунок подав сьогорічний урожай збіжжя на 147,000,000 тонн, торік було 168,000,000 тонн.

Найважливішого збіжжя — пшениці — сподіваються намолотити 2,900,-000,000 бушлів, торік намолотили 3,500,000,000 бушлів.

Україна здає державі дещо більше як 20 проц. усього відставленого збіжжя, цього року квота буде більша, сказало новинкарське агенство ТАСС. Значить, деінде вродилося менше, з України здеруть більше.

Де Голь поїхав до Варшави намовляти поляків

Президент де Голь приїхав до Польщі на кількаденні офіційні відвідини і населення Варшави привітало його захоплено, з думкою, що "ліпший де Голь як Гомулка".

Де Голь обговорював з польськими провідниками справи Німеччини, Европи, в'єтнамську війну і кризу на Середньому Сході.

Де Голь, кажуть, наполягав на Польщу, щоб шукала замирення з Західною Німеччиною. Він назвав поділ Німеччини анормальним і сказав, що це питання мусить бути вирішене головно самим німецьким населенням в межах европейських справ.

Президент де Голь заофрував Польщі спілку у великих плянах об'єднати цілу Европу, розв'язати німецьку проблему та покінчити в'єтнамську війну.

Промовляючи в соймі — польськім парляменті — під кінець тижневих відвідин, він сказав, що Франція хоче мати Польщу як свого партнера "у великій грі в цій другій половині століття, коли вирішуються мир і поступ для всіх, або війна й загальне знищення".

Однак відповідь Польщі, яку дав провідник комуністичної партії Гомулка, вказує, що французький президент не потрапив бодай злагіднити ворожість Польщі до Західної Німеччини та захитати її льояльність до Москви.

Де Голь був першим західним державним керманичем, що промовляв до 468 членів польського сойму.

КВЕБЕК "НАЦІОНАЛЬНА ДЕРЖАВА", СКАЗАВ МІНІСТЕР

Жан Тремблей, квебекський міністер для справ культури, проголосив програму, яка має зробити французьку мову "національною мовою" Квебеку, і зажадав змінити конституцію, щоб Квебек став "національною державою" канадських французів.

Тремблей сказав на пресовій конференції, що уряд Юніон Насіональ буде старатись здобути це переконуванням, коли ж умовляння не поможуть, він це зробить законодавством.

У катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні

в неділю 17 вересня святкуватимуть храмове свято. З цього приводу буде о 10-ій год. ранку архиєрейська Літургія, що її відправить Преосвященний Владика Ніл у співслуженні духовенства. Після цього, о год. 12.30 почнеться в парафіяльній залі празничий обід.

Отці душпастирі запрошують до численної участи в торжестві.

РОЗБУДОВА ВАНКУВЕРСЬКОГО ПОРТУ — Буд'вництво елеватора для Саскачеванського пшеничного пулу закінчується поблизу Півн. Ванкуверу. Кошти будови: 24 мільйони дол. Елевейтор вмістить 5,500,000 бушлів.

• **Федеральний уряд** виявив подробиці нових іміґраційних приписів, щоб поширити права спонзорів, зупинити дискримінацію проти декотрих країн і достосувати іміґрацію до економічних умов у Канаді.

• **Прем'єр Беннет** відкрив греблю в Портедж Мавнтен на Піс Ривері, 600 миль на північний схід від Вікторії, на будову якої зужито 100,000,-000 тонн каміння, товченого каміння й піску. Гребля є 600 стіп висока, пів милі широка й більш як милю довга.

Короткі вістки

Будова греблі для виробу електрики тривала шість років.

• **Сільське** населення Канади змаліло числом 249,736 між 1961 і 1966 роком. Еміґрація з фарм до міст відбувається сильною ходою. Перепис у 1966 р. виказав, що 736 на кожних 1000 осіб живе в містах, тоді як перепис в 1961 р. виказав 696 на 1000 осіб.

• **Турецький** прем'єр Сулейман Демірел і грецький прем'єр Колліяс сказали, що вони згодилися поладнати справу Кипру мирним способом. В комунікаті з їх нарад в Атенах не подано конкретних рішень.

• **Американський** Сорвейор V осів легко на місяці і 75 хвилин потім почав висилати добрі, виразні знимки з поверхні Місяця. Сорвейор долетів до Місяця 10 вересня.

• **В Шотляндії** постав вогонь в копальні вугілля, 1800 стіп під поверхнею моря. В тому часі працювало 312 вуглекопів у майні і всі, крім 9, врятувалися від смерти.

• **Лікарська** статистика, споряджена в Ню Йорку каже, що 25-літній мужчина, який викурює дві пачки циґареток денно, може скоротити собі вісім років життя.

• **Парашутист** в Каліфорнії впав на землю з висоти 7,500 стіп, врятувавши парашутистку, якій парашут не відкрився. Він маневрував під нею так довго, поки не відкрився її парашут на висоті 1,500 стіп над землею. Опісля впав самий на землю й забився, коли не отворився його парашут. Дівчина злетіла на землю без ушкодження.

• **Продаж** канадської і австралійської пшениці для Китаю злостить Злучені Держави. Цю пшеницю Китай посилає до Північного В'єтнаму.

• **Канада** має 1,700,000 квадратних миль лісів, однак тільки 720,000 квадратних миль є доступних для зрубу.

• **Поліція** в Ле Манс, Франції, арештувала 20-літнього пожежника (фаєрмена), що самий підпалював будинки й зробив шкоди на тисячі долярів.

• **Нова мораль** — В Едмонтоні минулого року народилося 10 проц. нешлюбних дітей.

КАНАДСЬКІ ДЕЛЕҐАТИ НА СИНОД У РИМІ

Католицькі єпископи вибрали чотирьох делеґатів на Єпископський синод у Римі: кард. П.-Е. Леже (Монтреаль), архиєп. Л. Левека (голову Канадської католицької конференції), архиєп. П. Ф. Покова (Торонто), архиєп. Дж. Флаффа (Вінніпеґ).

Кард. Моріс Руа, архиєпископ Квебеку, теж буде учасником Синоду, як голова двох папських комісій: комісії для справ миру і справедливости і комісії світського апостольства.

Учасниками синоду є всі патріярхи і верховні архиєпископи східних обрядів, як теж митрополити поза територією патріярха чи верховного архиєпископа. Крім первоієрарха Української Католицької Церкви, на синоді будуть теж вінніпезький митрополит Максим і філядельфійський митрополит Амвросій.

Єпископський синод у Римі починається 29 вересня.

Ніяка країна не висилає туди більш як 4 єпископів. Італія матиме також тільки 4 представників.

Помер еспанський богослов Хіберта

БУВ ПРИЯТЕЛЕМ КАРДИНАЛА СЛІПОГО

Еспанський богослов о. Бартоломео Хіберта, 70 років, умер у місцевості Тарасса поблизу Барсельони. Він був ченцем- кармелітом. Залишив численні твори і статті, друковані в багатьох богословських журналах Европи, також в українській «Богословії».

Його статті є теж у нових передових католицьких енциклопедіях, як італійські: «Філософська енциклопедія», «Католицька енциклопедія» і німецький «Лексикон богословії і Церкви».

Середньовічна філософія і богословія були головною ділянкою дослідів о. Хіберти. Написав теж великі догматичні монографії: «Надприродна психологія, або Христова благодать», «Триєдиний Бог», «Я» Ісуса Христа« та інші.

Джузеппе Леонарді, автор статті про покійного о. Хіберту, вміщеної у ватиканському щоденнику, каже, що еспанський богослов, як студент Григоріянського університету в Римі, познайомився з «теперішнім кардиналом Сліпим». Обидва залишились добрими приятелями на все життя. Ще й перед смертю о. Хіберта вислав з Еспанії статтю для журналу, що його видає український кардинал.

У Чехії обмежують церковні процеси

Чеський комуністичний уряд намагається поновити переслідування релігійних груп, утруднюючи проведення процесій та інших релігійних зібрань поза церквою, каже повідомлення німецького католицького пресового агенства.

Нові закони в Чехії даватимуть режимові різні способи обмежувати церковну діяльність.

До цього часу закон дозволяв робітникам, студентам і церковним угрупованням проводити збори під відкритим небом без попереднього зголошення в поліції. Тепер влада хоче, щоб релігійні процесії, навіть похоронні процесії з церкви на цвинтар були зголошені три дні заздалегідь.

Вже раніш відділ для церковної діяльности, що є частиною міністерства культури, забороняв майже всі релігійні процесії і прощі. Деякі зібрання толерувалися, але тільки тому, що відбувалися під виглядом вакаційних прогулянок, хоча насправді це були прощі.

32 стаття чеської конституції забезпечує релігійну свободу і дозволяє на релігійні святкування, «якщо вони не суперечать існуючим законам». Міністерство справедливости вважає, що це визначення неясне і бажає виразного уточнення значення слова «свобода». Таким способом міністерство бажає обмежити релігійну свободу.

Чеські державні службовці, які досі виявляли офіційну толерантність супроти духовенства, нарікали перед деякими чужинецькими спостерігачами, нібито Церква в Чехо-Словаччині останнім часом стає «надто смілива».

Умер о. М. Лізак

У місцевості Сейр, у Пенсильванії, 6 серпня умер о. Микола Лізак на 69 році життя. Він був православним священиком. 1937 року став католиком.

«МАЛА УКРАЇНСЬКА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ» Є. ОНАЦЬКОГО

ЗВИЧАЇ, ІДЕЇ І ЛЮДИ УКРАЇНИ

В Буенос-Айресі вийшов з друку кінцевий зошит «Малої української енциклопедії» Євгена Онацького. Десять років друкувався цей твір, над яким автор працював усе життя.

У КИЄВІ

«Ще студентом Київського університету, вступивши в 1912 р. на історико-філологічний факультет, а одночасно і до нелеґальної Української Студентської Громади, куди ввів мене старший брат Олександер, я почав активно цікавитися українською історією та культурою» — каже Є. Онацький у післяслові до своєї енциклопедії. «Ходячи по київських букіністах та вчащаючи щонеділі на київську «толкучку», я зібрав досить таки поважну бібліотеку з українознавства, в якій мав не тільки всі козацькі літописи, а навіть такі рідкісні книжки, як «Історія Русов» та «Права по которым судиться малоросійскій народ» 1743. Мав комплект річників «Кіевской старини».

«Читаючи ці свої книжки (я не любив ходити по бібліотеках), я робив показники, а цікавіші для мене речі виписував на окремих листках, складених в абетковому порядку. Проте я тоді ще не думав про жадну енциклопедію. От просто студіював собі. Не думав я про неї ще й тоді, як, шукаючи професора, який міг би дати тему для дипломної родини з української історії (що не було тоді легкою справою!), одержав нарешті дозвіл писати про «Родину Полетик», що в ній мав би знаходитися автор «Історії Русов». Для опрацювання цієї теми я мусів в 1916 р. поїхати до Чернігова, де в музеї Тарнавського знаходився архів не тільки Полетик, але й інших споріднених з ними родин».

«Працюючи над цими архівами вже звиклим для мене методом виписування всіх цікавих речей і розкладання виписок в абетковому порядку (на жаль, усі ці виписки я покинув у Києві, і вони загинули, як загинув і архів Полетик разом із музеєм Тарнавського) я познайомився з Вад. Модзалевським, відомим знавцем української культури гетьманських часів, і це знайомство потім продовжувалося в Києві і спричинилося до того, що я ввійшов у ґурток людей, які, як, Ю. Нарбут, П. Зайцев, живо цікавилися українською культурою і створили журнал «Наше минуле», в якому я вперше мав можливість використати свої архівні та інші виписки, пишучи рецензію на такий спеціяльний твір, як нумізматична розвідка В. А. Шугаєвського «Монета й денежный счет в Украине в XVII в.».

Це була наукова підготова майбутнього автора енциклопедії. Спочатку він думав не про енциклопедію, а словник. «Думка про написання — не енциклопедії, але словника української культури — зародилася в мене аж у березні 1918 р., коли я, вийшовши з партії українських соціялістів-революціонерів, а одночасно і з президії Української Центральної Ради, поступив бібліотекарем в Історичний міський музей Києва, де директором був М. Біляшевський, а його заступником Данило Щербаківський, археологічним відділом керувала В. Козловська. Приходили туди часто такі ентузіясти української культури, як К. Широцький, В. Прокопович, Ф. Ернст. І от в цьому незвичайно культурному оточенні людей, що цілковито і з захопленням віддавалися студіям над українською культурою й історією, я, працюючи далі над збиранням цікавих мені матеріялів, наскочив на гарне видання двотомової «Енциклопедії польських стародавностей» Зиґмунта Ґлоґера».

«От тоді в мене й зародилася вперше думка: чому б не скласти подібну енциклопедію української давньої культури. Цю мою думку підтримав дуже гаряче Дан. Щербаківський, який, проте, завважив, що такий твір повинен прийти як наслідок дуже довгої і пильної праці».

В ІТАЛІЇ

Так і сталось. Праця була дуже довга і, наскільки життєві умови дозволяли, пильна. Насамперед довелось покинути і наукові досліди, і Україну. 1919 року Є. Онацький, у складі української делеґації на мирову конференцію в Парижі, виїхав з України. До Парижу не добився. Залишився у Швайцарії, звідки поїхав до Риму, де його призначено на голову пресового бюра при дипломатичній місії УНР. Коли праця дипломатичної місії припинилась, Є. Онацький заробляв на життя як журналіст і викладач.

В Італії він жив бл. 30 років. Навчаючи української мови в Неапольському східному інституті, він написав українську граматику італійською мовою і склав великий українсько-італійський словник, що появився після вибуху другої світової війни. Італійсько-українська частина словника, яка, здається, готова до друку, ще не опублікована.

Живучи в Римі, проф. Є. Онацький, близький співпрацівник Є. Коновальця, був членом ПУН (Проводу українських націоналістів). Мав добрі зв'язки з багатьма італійськими політиками і публіцистами. Якщо в Італії більш, як в інших країнах, знали про Україну, то значна заслуга в цьому належить, між іншими, Є. Онацькому, людині культурній і працьовитій. У воєнні роки він знаходив час і на громадську працю, допомагаючи комітетові, що

(закінчення на 3 стор.)

Кард. Тіссеранові – 83 роки

З приводу 60-річчя священства кард. Ежена Тіссерана, декана колеґії кардиналів, Папа Павло VI вислав йому листа, вітаючи з ювілеєм.

Лист, опублікований у «Ль'Оссерваторе Романо», згадує про «визначні заслуги» кард. Тіссерана, як колишнього керівника конґреґації Східної Церкви і Ватиканської бібліотеки.

Кард. Тіссеран, народжений у Нансі у Франції, має тепер 83 роки.

КУПИЛИ ЦЕРКВУ В ЛОНДОНІ

Давня протестантська церква в лондонському Вест-Енді, яку куплено за 450.000 долярів, буде українською католицькою церквою в столиці Англії.

Всередині будинок переробляють. Ще цього року церква буде готова до вжитку.

Православна Літургія в катол. церкві

У кармелітській церкві в Ейлсфорді, Кент, грецький архимандрит Арістарх з Лондону 9 вересня правив Літургію.

Того дня на запрошення католицького товариства ім. св. Івана Золотоустого він очолював спільну католицько-православну прощу до Ейлсфорду.

ПОБИЛИ ЧІКАҐСЬКОГО ПАРОХА

Група парафіян катедральної церкви св. Миколая в Чікаґо побила свого пароха о. шамбеляна П. Леськова. «Спричинниками цього нечуваного нападу була група людей, що є проти зміни календаря юліянського на григоріянський» — повідомляє «Нова зоря» (10 вересня).

Чікаґський єпископ оголосив церковну кару на напасників.

МОТРЯ

Історична повість (18)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Гетьман підняв голову, опер її на спину крісла і примкнув повіки.

Марія Магдалина встала і, сплітаючи пальці нервово, спиталася: — Що ж ти гадаєш робити, мій синку?

— Як тая муха в павутинні, так я б'юся в гадках, — відповів гетьман. — Не раз бував я у важких пригодах, але в такій, як тепер, не був. Тут або пан, або пропав. Прийдеться все ставити на одну карту. Я газартної гри не хотів. Досить вже газардували мої попередники. Я йшов, як кіт по стерні, уважно, обережно. Підносив добробут, творив культуру ,беріг мир, хотів, щоб люди засмакували в людському життю. Я хотів своєї держави. І хочу! Будував її, як уважав, що можливо збудувати. Не ввесь камінь може бути на верху. Мусить же щось і в фундаменті лежати.. На фундамент великий тягар налягає... Тяжко народові, я знаю. Та буде своя держава, тоді й полегша прийде, мусить прийти, я це знаю. А без держави усім одна біда, хіба найгіршим добре, тим, що підуть переможцям служити. І не дай Бог того!... Нараз звілялася війна. Дві хмари на нас наступають, — тут Петро, а там Карл... Вибирай...

— Вибирай! — відповіла мати.

— Треба вибирати так, щоб із дощу не попасти під ринву, щоб ратуючи щось, не втратити усього.

— Лютер і Антихрист, — відповіла мати.

— Ні з одним, ні з другим нам не по дорозі.

— А все ж таки цей Лютер, — чоловік, і він дальше від нас, а Петро на карку. Це рись, що до шиї нашої присмоктався і кров нашу ссе. Так мені чомусь здається, що Україна — жінка, а Петро чоловік, котрий знущається над нею. Не жити тому подружжю у парі, розвестись треба.

— Розводу Церква не знає, треба скасувати шлюб.

— Боюся, що дійсно прийдеться нам скасувати цей шлюб. Та чи не гріх це, мамо?

— Чия вина, того й гріх. Господь тобі простить... — І вона піднесла руки свої в гору: — Що не зробиш для облегшення долі народу, для визволення його з тяжкої вавилонської неволі, прощене тобі хай буде Господом Милосерним, як моє серце материнське прощає тобі усі гріхи молодости твоєї і всі промахи теперішнього життя... Амінь!

На церкві озвався дзвінок.

—Незабаром треба мені до церкви, — сказала ігуменя.

— Ще одно тільки питання, мамо, — затримував її гетьман. Видно було, що йому важко звіритися з оцим питанням і тому він його відкладав на кінець.

— Що ж такого?

— Боюся Кочубея. Не так його, як Любови Хведорівни. Знаю, що вона за булавою аж горить.

— Так що ж з того? Перегорить і прохолоне.

— Тим часом може зчинити велику пожежу. Кочубей не одно знає, чого знати не треба, а до царського вуха голос і з найдальшого кута дійде.

— Гадаєш?

— Боюся того... Кочубеїв треба заспокоїти.

— Так заспокій.

Гетьман встав, поправив пояс, погладив свій малий вус і очі спускаючи до долу спитав: — Щоб ти на це сказала, мамо, коли б я так засватав Кочубеєву Мотрю?

А, помовчавши хвилину, говорив дальше: — Може б я таким чином заспокоїв жажду Кочубеїхи. Хоч не гетьманшею, а все таки була би матір'ю гетьманші. Добра мати славою доньки своєї славиться.

Ігуменя мовчала. По зморщенім чолі, по навислих бровах і по устах, що ще скорше, як звичайно, дрижали, видно було, що її думка пильно працювала.

— Вона хрещениця твоя, — сказала нараз.

— Я про це з митрополитом побалакаю, а як треба, до патріярха поїду. Царі жінок до монастирів давали і знову женилися. Цісарі й королі теж, і то за згодою церкви. Чимало таких випадків знає історія.

— Так, але це негарно і грішно. Генріх VIII був звір, як дикий кабан, хоч і славний король. Не хочу, щоб і про тебе так писали. А до того ти в літах, а вона що лиш розцвітається.

— Ви ж самі сказали, мамо, що дух сила, не тіло.

Ігуменя мовчала.

— Та чи полюбить вона тебе? Великий рів поміж вами, боюсь, чи подасте собі руки крізь нього. Не дай, Боже, щоб її присилували йти за тебе, за булаву. На таке подружжя благословення свого не дам.

— Силуваним конем не доробишся. Тут тобі й слово моє, мамо, що тільки за добровільною згодою Мотрі одружуся я з нею.

— Коли для справи і це тобі потрібне — нехай. Та якщо правду маю сказати, то не вірю я в це діло, не вірю! Кочубеїха не з тих, що ради доньки зрікаються почести для себе. В неї, крім Мотрі, є ще другі діти. Вона схоче, щоб всі вони могли похвалитися мамою гетьманихою. От що!... А втім, як гадаєш. Судженої і конем не об'їдеш, — нехай!

Дзвінок озвався вдруге.

— Пора мені на молитви, — сказала ігуменя і попрощалася з сином.

* * *

Розійшлися. Він хідником пішов до брами, вона крізь город, з патерицею, чотками й молитвословом пустилася до монастирської церкви. Але в пів дороги стала й озирнулася.

Дивилася, як її син, старий літами та дійсно молодий духом, різким кроком прямував до воріт за черницею-воротаркою з фіолетними очима.

— Дивні твої діла, Господи! — казала Марія Магдалина переступаючи церковний поріг.

З ГЕТЬМАНСЬКИМ ЛИСТОМ

Вечоріло, коли гетьманський канцелярист, Іван Чуйкевич, зі своїм невеличким кінним відділом опинився на лівому боці Дніпра.

За ним горіли численні верхи київських церков, сяяли хрести, як свічечки на різдвяній ялинці, від золочених блях і від шиб у вікнах бив такий блиск, що й дивитися годі було.

Київ виглядав, як казковий острів на мерехтливих водах Дніпра.

«Гарний наш Київ!» — подумав собі Чуйкевич, озираючись востаннє позад себе.

А перед ним стелилися поля, на них згуста стояли копи, луги, вкриті буйною оттавою, шуміли. Стрибали зайчики, били перепели, десь далеко кигикала чайка.

Наліво, на виднокрузі, ніби чорна хмара, стояв броварський ліс. Здавалося, що це з його темного нутра виходить ніч.

Поміж нивами й лугами крутився широкий шлях. А такий пил був на ньому, що їздці геть пропадали. — Здалеку їх і не видно, тільки ніби хмара якась сунеться від заходу на схід. Тупоту кінського теж не чути, бо коні, ніби по подушках ступають. Тільки порскання їх розлягається широко і тільки іноді задзвенить шабля, вдаряючи об козацьку острогу.

— Здоров мій гнідий! — каже козак, поклепуючи гнучку шию свого коня, котрий, зачувши степ і поле, порскає, стрясається цілий, як у воді риба, і іржить, аж гомін від броварських лісів відбивається.

—Будуть нам раді, — каже другий козак, родом з-під Миргорода.

— Тобі б то хтось та не був радий?! — беруть його товариші на решето. — Такий красунь, що не дай Бог, щоб яка жінка на тебе задивилася.

— Або що?

— Та нічо, тільки, як би їй Бог сина дав, то був би дурний, як дияконський чобіт з лівої ноги, а як доньку, то таку кралю, що й чортові під пару.

— А ви, гадаєте, кращі? — відгризається тамтой і затягає пісню, та таким то голосом сильним і гарним, що ніхто й не підтягає за ним, щоб не псувати.

— Співай ще, — просять його. — До співу то ти здатний. Пан Біг, що тобі з голови уймив, то у горло наддав.

ТЕПЕР ТРИ

SEARLE GRAIN COMPANY LIMITED
ALBERTA PACIFIC GRAIN LTD.
FEDERAL GRAIN LIMITED

Є ОДНО

під назвою

FEDERAL GRAIN LIMITED

809 GRAIN EXCHANGE BLDG.
WINNIPEG 2, MANITOBA

No. 2

Запрошуємо вас приступити до нашої

Паради малювання Пайоніра

Питайте свого місцевого аґента за
Фарбами Stephens першої якости
Під етикеткою Пайонір
По заощаджуючих цінах

•

Малювання поправляє і вдержує ваш вклад у будинки.

ПОПЛАТНО МАЛЮВАТИ З ПАЙОНІРОМ

109

PIONEER GRAIN COMPANY LIMITED
REGINA WINNIPEG CALGARY

Годувальники худоби

Варблі і воші

роблять великі шкоди для продуцентів худоби через ушкодження каркаса і шкіри.

☆

Окреме лікування стада є добре

☆

Спільна контроля навіть ліпша

☆

В околицях, де лікують всю худобу, можна винищити мухи варблі. Повне занечищення може появитися в малій кількості.

Лікуйте своє худоб'яче стадо речовиною **systemic insecticide** протягом вересня, жовтня або листопада.

☆

- Лікуйте певно цеї осени —
- Притримуйтеся поучень фабриканта на наліпці посуди з ліком —
- Питайте свого дистриктового агронома за докладнішою інформацією —

W. H. T. MEAD, Director
Animal Industry Division

Province of ALBERTA

Department of Agriculture

Hon. H. E. Strom, Minister
Dr. E. E. Ballantyne, Deputy Minister

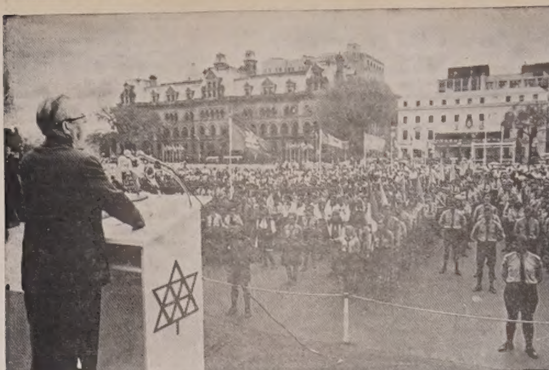

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В ОТТАВІ: ПРОМОВЛЯЄ ПРЕМ'ЄР Л. Б. ПІРСОН

ПАПА І ПАТРІЯРХ – «БОЖІ ЗНАРЯДИ»

Православний архиєпископ Євгеній на острові Креті назвав папу Павла VI і вселенського православного патріярха Атенагораса I «великими провідниками екуменізму, Божими знарядами на службі з'єднання».

На пресовій конференції в місті Іракліоні, в час зборів центрального комітету Всесвітньої Ради Церков, 54-літній архиєпископ Євгеній сказав: «Православ'я, що полягає на федерації церков-посестер, які провадить вселенський константинопільський патріярх, відкривається для християнської єдности не тільки в середині Всесвітньої Ради, а й у співпраці з Католицькою Церквою».

Згадуючи свою гостину в папи Павла VI у Ватикані 24 травня ц.р., архиєп. Євгеній сказав: «Я був очарований покорою, згідливістю і сердечністю Папи. Розкол 1054 року був найбільш жалюгідною подією в історії Церкви. Все духовенство й вірні на Креті є прихильниками екуменічного руху і вповні погоджуються з усіма заходами патріярха Атенагораса для справи з'єднання».

Уже прибув новий апост. делеґат

До Оттави 2 вересня прибув новий апостольський делеґат архиеп. Емануеле Кларіціо, 59 років.

Від 1962 року він був нунцієм у Домініканській республіці.

Він уроженець міста Міляну.

Екуменічна фундація в Буенос-Айресі

Католицькі провідники, які працюють у державних установах, як теж у приватних підприємствах, у столиці Арґентини, заснували Екуменічну фундацію, завданням якої буде сприяти напрямним енцикліки папи Павла VI «Про розвиток народів» і допомагати застосовувати їх у розв'язці соціяльно-економічних проблем Арґентини.

OLSON VIOLIN SCHOOL
OLSON GUITAR SCHOOL
Доставляє інструменти для вжитку вдома.
Підготовляє керівників для симфонії й оркестри
9926 - 103 St., EDMONTON
Tel.: 439-8152; 422-4324

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ
Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНИНГ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків
Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ЗАРОБІТЬ
4½%
at TORONTO-DOMINION
on Premium Savings Accounts
Відкрийте собі конто
сьогодні
Another great Go-Ahead idea from
TORONTO-DOMINION
The Bank where people make the difference.

ЗВИЧАЇ, ІДЕЇ І ЛЮДИ УКРАЇНИ

(закінчення з 2 стор.)

опікувався українськими втікачами, які опинились в Італії.

1943 року німці арештували Є. Онацького. У червні 1945 року він вернувся щасливо до своєї родини в Римі, звідки через два роки виїхав до Арґентини. Вже в Римі Є. Онацький мав готовий машинопис, який в Арґентині був доповнений і кінець-кінцем виданий.

ЦІКАВИЙ ТВІР

«Мала українська енциклопедія» — це книга великого розміру, що має понад 2100 сторінок. «Моя енциклопедія — каже автор — твір цілком індивідуальний, наслідок праці однієї тільки особи, обмеженої в своїх знаннях і наукових обріях». Нема в ній статтей про техніку; небагато уваги приділено господарським справам. «Натомість дуже широко — далеко ширше, ніж у двох попередніх енциклопедіях («Українська загальна енциклопедія» і «Енциклопедія українознавства») — потрактовано теми т.зв. суспільних наук, поскільки вони чіпають проблеми української духової культури: етики, релігії, суспільної психології й філософії, вірувань, забобонів, символіки, народньої творчости, історії, літератури».

В цій енциклопедії дуже багато матеріялів про народні звичаї і народні вірування. Автор щедро наводить цитати з українських етнографічних збірників, подає цікаві паралелі й порівняння з віруваннями інших народів. Далі, є багато статтей про філософські і суспільні ідеї та явища. Є також біографічні відомості про видатних українців і чужинців, що пов'язані з історією України.

Є в творі Онацького деякі гасла, без яких, здається, можна обійтись. Є стаття про Йосифа Єгипетського. Чому? Чи тому, що українці читають Біблію, яка розказує про Йосифа Єгипетського? Є статтейка про Еака. Це суддя підземного царства в грецькій мітології. Згадує про нього Котляревський в своїй «Енеїді». Послідовно треба б давати пояснення про всі постаті — мітичні і справжні, — що згадуються в українській літературі.

Вартість енциклопедії залежить від вибору й добору гасел і від їхнього опрацювання. Рецензенти, можливо, знайдуть недостачі і в доборі, і в опрацюванні гасел енциклопедії Онацького. Але він сам у передмові застерігає, щоб не шукати в його книжці того, чого він не мав змоги вкласти в неї. Він передусім бажав дати читачеві «цікаву книжку до читання, яка збудувала б у нього думку і спонукувала самостійно заглиблюватися в порушувані теми». Онацький часто наводить довгі уривки з цікавих документів; не нехтує й газетами. Через це книжка Онацького, багата на різнородні відомості, читається легко.

Приємно вражає скромність і чесність автора цієї енциклопедії. Він не нав'язує нікому своїх поглядів. У статті УПА він помилково висловив критичну увагу на адресу одного з провідників українських націоналістів. Коли Онацькому вказали на помилку, він виправив її.

ЗАЙВА ПОЛЕМІКА

Твір Онацького «перейнятий духом християнської етики, загроженої розростом безбожницького матеріялізму, та здорового українського понадпартійного націоналізму». Так каже Онацький. Був один критик, який засудив твір Онацького як «нехристиянський, проматеріялістичний, прокомуністичний». Рецензія, вміщена в одному з наших католицьких часописів, дуже вразила Онацького, і про це він широко розказує в статті «Рецензія». Він висловлює жаль, що «ані один із католицьких часописів не вважали потрібним направити кривду і шкоду»... «Не тільки не вмістили ніякої іншої рецензії, але й не подали про них жадної бібліографічної згадки». «Це — каже Онацький досить розжалоблено — варто зафіксувати не тільки для історії самої УМЕ («Української малої енциклопедії»), а й взагалі нашої культури чи, вірніше, культурности».

Ніхто, сподіваємось, не повірить, що Онацький — ворог християнства. Є в його книжці деякі критичні зауваження про католиків; є деякі вислови, здається, не зовсім щасливі. Однак, з другого боку, він, людина православного віровизнання, часто з подивом говорить про західноукраїнських владик і духовенство. Тепер, коли енциклопедія вже закінчена, рецензенти можуть сказати своє слово. І варто, щоб сказали. Твір Онацького, як-не-як, є небуденною книжкою.

Досі українські газети якось майже не помічали твору Онацького, що появлявся десять разів окремими зошитами. Хто тут винуватий? Газети, каже Онацький. А нам здається, що видавництво. Є у нас деякі видавці, які вважають, що вони зробили вже все, коли надрукували книжку. Газетам не висилають ні книжок, ні навіть повідомлень, що книжка появилась, мовляв, самі хай дізнаються і обов'язково повідомлять своїх читачів. Якщо газета в такому випадку не вміщує «рецензій» чи «згадок», то видавець може нарікати тільки на себе самого, а не на газету.

Видавати українську книжку в заокеанських країнах — нелегке діло. Хто цього не знає? Тому наші газети всіляко допомагають видавцям добрих книжок. А все ж не газети, а видавець мусить дбати про те, щоб його видання йшло між людей. Онацький уважає себе покривдженим через те, що про його книжку українські католицькі газети не містять ні рецензій, ні хоч би згадок. Нарікаючи на некультурні умови, він чомусь забуває поставити просте питання: чи видавництво висилало будь-які пресові матеріяли тим газетам? Напр., «УВісті» ніколи нічого не одержали.

Такі полеміки зайві. Зайві в житті; цілком зайві в енциклопедії, яка є одним з кращих досягнень довгого і творчого життя Євгена Онацького.

Вісті з Едмонтону

Прикрашають церкву Пресвятої Євхаристії

Церква Пресвятої Євхаристії має нову гарну ікону. Навколо входових дверей знадвору вставлено мозаїку. В церкві є нові лавки.

Протягом минулих місяців парафіяльні товариства організували низку імпрез.

* * *

Річні загальні збори відділу ЛУКЖ відбулися 1 січня. Присутніх було 42 члени. Всіх членів у 1966 році було 63. Місячних сходин відбуто 11. Відділ опікувався дитячим садком та курсами народних танків. Дитячий садок вела п-і Л. Штендера, а курси танків — п. М. Куць.

Відділ ЛУКЖ у минулому році проявив значну діяльність у всіх галузях парафіяльного життя, як теж через своїх делеґаток брав участь у всіх крайових і єпархіяльних імпрезах.

Відділ мав загального приходу 11.681.72 дол.; розходу — 8.887.96 дол. Своїм коштом відновив авдиторію під церквою, себто вложено нові сходи, покрито підлогу, куплено холодильник до кухні, придбано нові фіранки на вікна, завісу й котари на сцену. До церковної каси передано 1.315 дол.

Як щороку, проведено успішно кіоск у час Едмонтонської виставки, храмовий празник, бенкет з нагоди 25-ліття священства о. пароха та першу зустріч українського католицького священства з латинським.

Управа відділу ЛУКЖ на 1967 рік: кол. голова — Й. Кулеба, голова — К. Кардинал, заступниці: 1. А. Клодій, 2. М. Щербанюк, 3. М. Демчук, рекорд. секретарка — Н. Федуник, фінанс. секретар — С. Раско. Крім того, обрано різні підкомітети.

* * *

Трохи згодом, 29 січня, були парафіяльні річні збори. Присутніх членів було 72.

Предсідником зборів обрано Т. Раска, а секретарем — В. Демчука. Церковний комітет відбув 11 сходин. Загального приходу було 16.658.30, розходу — 15.253.96; залишилось у касі — 1.331.34 дол.

В час року помальовано всі вікна, деякі направлено, разом з відділом ЛУКЖ проведено й інші роботи. Краще зорганізовано недільні таці і започатковано видавання парафіяльної двотижневої газетки «Бюлетень».

Церковний комітет на 1967 рік: кол. голова — Т. Раско, голова — Я. Клодій, заступники: 1. Гр. Мидляк, 2. Р. Сліпчук, 3. А. Головатий, рекорд. секретар — Б. Кадило, фін. секретар — С. Фарина.

До управи, як рівноправні члени входять, голова і заступник відділів ЛУКЖ, БУК та голови всіх підкомітетів.

У плянах на біжучий рік п. Я. Клодій піддав парафіянам думку будувати церковний народний дім на вільній площі біля церкви.

Під кінець зборів о. парох Я. Федуник вручив почесні грамоти парафії членам-піонерам парафії: Ф. Романюк, П. Марисюк, Н. Вітюк, Н. Кітура, П. Пасемко, Я. Завалікут, С. Кемпінський, І. Гринчишин та П. Петрів.

Голова крайової управи ЛУКЖ п-і І. Павликовська і голова єпархіяльної управи п-і Г. Салевич вручили почесні грамоти ЛУКЖ ось цим паням: А. Біло, Е. Браско, К. Чимишин, М. Деґодь, М. Демчук, І. Федорук, А. Гевко, К. Якубець, М. Кемпінська, А. Козловська, М. Козова, В. Кошка, Т. Кругляк, М. Ласківська, А. Леміська, М. Левицька, М. Луценко, Ф. Мартинюк, Б. Панкевич, К. Пасемко, К. Пісецька, І. Романюк, М. Щербанюк, М. Шевчук, А. Сирник, Е. Страшок, Г. Вітюк, А. Захарук, Т. Закотюк. 29 членів були подані до відзначення.

По цій врочистості відбулася спільна вечеря, яку приладив відділ ЛУКЖ з нагоди дня народження о. пароха.

* * *

27 лютого і 6 березня були річні загальні збори відділу БУК з участю 28 членів. Предсідником зборів обрано Я. Клодія, а секретарем — Ю. Рочковського.

Відділ відбув 7 сходин. Опікувався рідною школою та курсами танків. Члени відділу брали діяльну участь у всіх підприємствах парафії. Відділ організував й успішно провів коляду, пущення (забаву); прийняв на себе обов'язок вставити довколо входових дверей до церкви мозаїку, як свій проєкт із нагоди століття Канади. Цією справою зайнявся Т. Раско.

Управа на 1967 рік: кол. гол. — В. Демчук, голова — Гр. Мидляк, заступник — М. Страшок, секретар — С. Костів, скарбник — П. Гук.

Приходу за рік 1966 було 2,616.81, а розходів — 1807.35; залишилось на 1967 рік — 809.46 дол.

* * *

Заходом рідної школи (веде о. парох), дитячого садка (п-і Л. Штендера) і танцювального гуртка (п. М. Куць) 16 березня відбувся концерт в честь Т. Шевченка. Було понад 200 учасників. Концерт дав нагоду дітям виявити своє знання української мови, співу і танку. Гарний успіх концерту був нагородою як для дітей-учасників, так і для батьків, що не забувають про плекання свого рідного у дитячих душах.

* * *

Перше Святе Причастя дітей було в неділю, 5 травня. У суботу відбулася в нашій церкві перша св. сповідь дітей, як теж тих батьків, що хотіли разом із своєю дитиною приступити до св. Причастя. Вперше Св. Причастя прийняли 27 дітей, а саме 15 дівчат: Ш. Фарина, В. Гладило, Дж. Козовий, П. Козовий, Л. Мидляк, К. Осадчук, Ш. Паскоскі, Д. Павлюк, Х. Порохівник, Х. Равлик, Бр. Роґал, Б. Соловенко, В. Величко, Н. і С. Загородні та 12 хлопців: М. Чимира, Д. Чапор, Т. Фарина, Р. Гладило, М. Кадило, Д. Кучер, Б. Полок, М. Снігурович, Е. Спільчен, К. Тот, Д. Юсак, Дж. Войтків.

По Службі Божій діти мали в церковній авдиторії спільне снідання, що його улаштував разом із матерями відділ ЛУКЖ.

Дітей до першої св. сповіді й причастя приготовляв у школі о. парох, а опісля через три дні Сестри Служебниці: настоятелька Фотинія і Сестри Флорентія та Альфонса.

Згодом ще двоє дітей: Дебора і Едван Івасюки прийняли вперше Св. Причастя.

* * *

У неділю, 28 травня, парафія врочисто відсвяткувала храмовий празник. О год. 9.30 рано відбулося привітання Преосвящ. Ніла при брамі церкви, а потім — о год. 10 архиєрейська Служба Божа у співслужінні о. митрата В. Лаби і о. канцлера М. Сопуляка. Дияконував о. Д. Грещук.

Пристоящими були два брати: Дон і Глен Раски. Співав парафіяльний хор під дириґентурою п. Е. Єлиняка.

По Службі Божій відбувся в церковній авдиторії празничний обід, що його прилагодили жінки із відділу ЛУКЖ. Господарем бенкету був п. Г. Порохівник, а головним промовцем — д-р М. Снігурович. Привіти склали: Д. Мидляк — від молоді, Я. Клодій — голова церковного комітету, п-і К. Кардинал — голова відділу ЛУКЖ. О. Я. Федуник привітав Преосвященного, гостей і парафіян із храмовим празником та подякував Владиці за архиєрейську Літургію, отцям-співслужителям, а потім — гостям за участь і членкам ЛУКЖ за приготування самого храмового обіду.

Благословляючи парафіян, Преосвященний Владика похвалив їхню парафіяльну зрілість та жертвенність у розбудові церкви.

* * *

У неділю 11 червня о. парох поблагословив патерицю, дар для нашої церкви від п-ства Гр. і Рози Мидляків.

* * *

У днях 7 - 9 червня кругом входових дверей церкви вставлено мозаїку, що символізує ідею Пресвятої Євхаристії в Старім і Новім завіті. Ця мозаїка є проєктом відділу БУК з нагоди сторіччя Канади. Мозаїка, виконана в Мехіко, на замовлення фірми Б. Кандідо Марбел енд Тайлс, коштує 1,275 дол.

* * *

Вперше в історії нашої церкви в суботу 24 червня відбулися по черзі три шлюби: Дж. Каліта — Е. Машталір; Л. Степаник — С. Сирник; Е. Мільсен — Дж. Смоляк.

* * *

Від 20 до 29 липня, в час Едмонтонської виставки був чинний наш кіоск. Старші працювали в кухні; проводила п-і К. Кардинал, а в кіоску — п-і А. Клодій; від парафії й БУК — Я. Клодій. Денно на дві зміни працювало 12 — 25 жінок.

Про виконану працю хай свідчать ці цифри: на вареники пішло 700 ф. муки, на голубці 475 р. рижу, м'яса — 805 ф.; «гатдоґс» 320 ф.; «чіпс» 2,055 ф., кукурудзи — 3,300 штук, помаранчевого соку — 950 ґальонів, борщу — 150 ґальонів, 12 мішків цибулі, понад 1,000 ф. капусти.

* * *

30 липня на фармі М. Пентелейчука улаштовано пікнік для тих всіх, що працювали в час виставки в кухні чи в кіоску. Пікнік пройшов у дуже милому й веселому настрої.

* * *

6 серпня перед Літургією о. парох поблагословив напрестольне Євангеліє в золотій оправі, що його жертвували для нашої церкви п-ство О. і Е. Віндики разом із своєю донею Галиною. Оправу купив у Єрусалимі о. д-р М. Сопуляк.

В час благословлення жертводавці були присутні. Благословлення закінчено многоліттям для них, а о. парох склав подяку.

* * *

Напочатку серпня парафія переслала Комітетові віднови єпископської резиденції свою належність у сумі 1,000 дол. 500 дол. дав п. В. Духній; 50 дол. М. Страшок, 25 дол. — д-р М. Снігурович, по 10: М. Філевич, Ю. Чорнодоля, А. Пилипів, Й. Щербанюк, Й. Попіл, Я. Клодій; 5: М. Олевич, П. Солук, І. Гринчишин, Д. Козовий, Дж. Вакарук, разом 160.00 дол.; решту 340 дол. доплатила парафія.

* * *

10 серпня п. В. Духній передав для нашої церкви велику ікону «Христос — Цар слави», яку намалював мистець-маляр В. Доброліж. Ціна ікони: 450 дол.

* * *

В днях 11 по 14 серпня вставлено бічні лавки в церкві, у кімнатах для матерей із дітьми й на хорах. Ціна лавок: 2,586 дол.

А. Фіґоль виступить 21 вересня

Доповідь голови ВО УНРади д-ра Анатоля Фіґоля буде в четвер, 21 вересня, о 7.30 веч. в залі УНО, 10629 - 98 вул.

Віче, організоване місцевим комітетом сприяння УНРаді, мало відбутись 22 вересня. Організатори примушені змінити дату. Вони запрошують до участи громадянство Едмонтону й околиці.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 17 вересня:
о 4.30 попол. з радіостанції Сі-Кей-Ю-Ей: програма ЛУКЖ.

Вівторок, 19 вересня:
відкриття і записи дітей до дитячого садка «Доброї Волі» о год. 1.30 попол. в церковній авдиторії. Приймається дітей від 3 до 5½ років.

Субота, 23 вересня:
о 8 год. веч. в залі «Спортекс» на площі Едмонтонської виставки: осінні вишивані вечерниці ОЖ ЛВУ.

MIKE'S
Watchmakers · Jewellers
10542 - 97 St. — Edmonton
Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по умірксваних цінах
М. Ґрушецкий, власник

НАЙКРАЩИЙ
В ЕДМОНТОНІ

16 поверхів в середмісті Едмонтону
100 Аве. — 107 Вул.
люксусові кімнати
і світи
3 їдальні
Спеціяльні знижкові ціни на кінець тижня для родини з даровою вечерею для матері.
догідний для
мітінгів — бенкетів
— конвенцій —
ТЕл.: 429-2861

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик — Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою: — Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 — Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 — Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів — Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Діфенбейкерова поразка

Поразка Джона Діфенбейкера була заздалегідь вирішена, ще поки минулого тижня в Торонті почався з'їзд делегатів консервативної партії. Коли консервативний лідер з дружиною вперше виступав на тому з'їзді, делегати тепло привітали його. Діфенбейкерові і його дружині вручено тоді майже символічні дарунки. Діфенбейкер, тринадцятий прем'єр Канади, одержав срібний піднос, що колись був власністю першого канадського прем'єра Мекдоналда, а Діфенбейкеровій дружині дали картину оттавського парляменту. Взявши цю картину в руки, пані Діфенбейкер уже була дружиною політичного емерита. Її чоловік цього ще не знав чи не хотів знати.

Ліберали, — говорив Діфенбейкер, — роблять помилку за помилкою, і народ Канади жде політичної зміни. Саме тепер делегати великого консервативного з'їзду мають велике завдання: вони виберуть наступного прем'єра Канади. Делегати, справді, вибрали. Замість Діфенбейкера, лідером консервативної партії став Роберт Стенфілд, який, можливо, буде колись прем'єром Канади. За провіщенням Стенфілда, консерватори вже через рік виграють переможний бій. Можливо. Все ж варто пригадати, що останнім часом Діфенбейкер, при всіх своїх невдачах, мав куди більше щастя, ніж його партія.

1

З'їзд консерваторів, який був дуже цікавою політичною подією, закінчився бадьоро. А все ж поразка Діфенбейкера була не тільки його особистою прикрою справою. Вона якоюсь мірою гнітила всіх. Мало-містечковий адвокат Діфенбейкер, ставши лідером консерваторів, учинив те, чого не могли зробити його попередники: після 22 років безнастанних політичних невдач, щойно за проводом Діфенбейкера консервативна партія здобула небувалу перемогу. Головна заслуга в цьому належала, безсумнівно, Діфенбейкерові. Через це консервативна партія обернулася була в партію Діфенбейкера. Коли ж ліберали вернулися до влади, а Діфенбейкерова партія захотіла знову стати партією консервативною, багато хто в тій партії прийшов до висновку, що для добра партії 72-річний Діфенбейкер повинен відійти.

Чому Діфенбейкер не відійшов добровільно, а ждав прикрого вироку делегатів з'їзду? Це питання залишається нерозгаданим, хоч різні різно його вияснюють. Дехто припускає, що Діфенбейкер, який уважав себе жертвою внутрішньої змови, наважився бути жертвою до самого кінця. Однак його виступ на торонтському з'їзді свідчить, що він надіявся на несподівану перемогу, хоч, може, не дуже в неї вірив. Можливо, що вирішальним фактом було те, що серед численних кандидатів на пост лідера були люди, які «збунтувались» проти Діфенбейкера. Коли колишні Діфенбейкерові міністри, напр., Гіз чи Фултон, загадали і сподівались викинути Діфенбейкера з сідла, то Діфенбейкер уважав за потрібне не відступати. Кандидатура Гіза і Фултона — всупереч їх надіям — була непевна з самого початку; коли ж Діфенбейкер став також кандидатом, становище зробилось не складнішим, а простішим. Старий шеф має відійти, але «ворохобники» не можуть прийти на його місце. Бій за пост лідера, таким чином, відбувся тільки між двома провінційними прем'єрами, молодими і не причетними до вчорашніх оттавських чварів.

2

За свої клопоти Діфенбейкер винуватив невдячних «бунтівників», злобних газетярів і понад усе всесильну руку великого капіталу. Діфенбейкерові критики вважають його людиною завзятою, але обмеженою. Діфенбейкер — кажуть вони — був і є красномовним саскачеванським провінціялом: у всіх його далеких політичних візіях не видно нічого, а в широких програмах нема конкретного змісту.

На торонтському з'їзді, на очах усіх, виявилось, що Діфенбейкер сам, без ворожих інтриг, уміє робити грубі помилки. Хоч він зручний і бувалий політик, йому інколи бракує чуття; цю недостачу він покриває заявами про принциповість, у якій, на жаль, не завжди є повна логіка. Всі кандидати або підтримували домагання французьких канадців змінити конституцію, або принаймні обережно говорили про справи Квебеку. Діфенбейкер — зовсім інакше. Він недавно картав Пірсона за те, що потурає концепції «двох націй», і повторив те саме в Торонті, ще й додав перестрогу проти берлінських мурів у Канаді. Це вразило людей з Квебеку, які не приїхали до Торонта здобувати політичну незалежність.

У давні часи, після першої світової війни, адвокат Діфенбейкер обороняв у саскачеванських судах деяких французьких канадців, яких обвинувачувано в незаконному впроваджуванні французької мови в школи. Були такі процеси, і дехто тоді давав Діфенбейкерові «дружню» пораду не брати таких справ. За влади Діфенбейкера в оттавських міністерствах було більше франкомовних людей, ніж за влади Сен-Лорана. А все ж Діфенбейкер здобув собі «славу» ворога Квебеку.

Не раз, із справедливою гордістю, Діфенбейкер казав, що він не змінив прізвища своїх голляндських предків. Часто говорив, що люди небританського і нефранцузького роду є такими самими громадянами Канади, як інші. Закликав їх зберігати рідну культурну спадщину. Ставши прем'єром, дав Хартію прав. А все ж якось він не помітив, що не тільки права громадянина, а й права менших груп повинні бути краще забезпечені канадським законом.

3

Перед виборцями Діфенбейкер залюбки говорив, що він оборонець сірої людини. Це він сказав теж у Торонті перед делегатами консервативної партії, які в той час були виборцями. «Я, — казав Діфенбейкер, — завжди стояв за пересічного канадця, бо і я один з них. І за це ні в кого не прошу вибачення». Ці слова прозвучали, як дешева пропаганда. Не було ні одного оплеску. А проте в тій щирій заяві був Діфенбейкер, онтарійський уроженець, який виріс у Саскачевані серед простих людей, що, як він, між своїми предками не мали ні англійського Авраама, ні французького Ісаака. Інші консервативні лідери обов'язково подорожували по світі, а по освіту їздили до Англії. Діфенбейкеровим Оксфордом був Саскатун, а з Саскачевану в світ вивела його перша світова війна. На все життя Діфенбейкер залишився провінціялом. У цій його прикметі було більше сили, ніж слабости.

Вже змалку Діфенбейкер зустрічався з українцями. Як прем'єр Канади, він призначив двох сенаторів українського роду. За його влади вперше син українського емігранта став канадським міністром. Мабуть, ні з котрим прем'єром Канади українці не мали стільки зустрічів, як саме з Діфенбейкером. В Україні знають його більш, ніж когонебудь іншого в Канаді. Сміливого виступу Діфенбейкера в ОН в оборону України не забули там і досі.

Торонтський з'їзд поклав край політичній кар'єрі, а може, і взагалі політичній діяльності Діфенбейкера. Якоюсь мірою це було неминуче. А втім, на своєму віку Діфенбейкер зазнав поразок чимало. Він мав невдачі як кандидат на провінційного і федерального посла. Провалився був навіть тоді, коли хотів стати посадником міста Принц Алберт. Гіркий посмак поразки щезає так само скоро, як утихають оплески перемоги. Довго живе добра пам'ять про людяність, тим більше — про людяність провідника країни.

На пошану первоієрарха

Представники Наукового товариства ім. Шевченка — о. А. Великий — протоархимандрит оо. василіян, проф. В. Янів і проф. Є. Вертипорох — вручили кардиналові Йосифові Сліпому грамоту почесного члена НТШ.

Кардинал є дійсним членом НТШ.

«ДЕНЬ УКРАЇНИ» В МОНТРЕАЛІ СВІДЧИТЬ ПРО ПОНЕВОЛЕННЯ

Президія КУК дає вияснення

Широко розреклямований «День Радянської України», що відбувся на «Експо-67», насправді свідчить про колоніяльне становище України, про її політичне, господарське і культурне поневолення, каже документ президії КУК, оголошений з цього приводу.

* * *

«Дня 22 серпня 1967 на Всесвітній виставці в Монтреалі відбувся т. зв. День Радянської України. Цим фактом треба було б нам усім радіти, але, на жаль, — цей т. зв. День України мав такий характер і відбувся у такій формі, що того дня не лише не розказано про досягнення України на різних ділянках політичного, господарського, наукового й культурного життя, а навпаки, показано в усій неприкритій наготі факт політичного, економічного і культурного поневолення України Росією.

КАЖЕ: «ПЕРША»

У «Слові про Україну», що появилося на сторінках «Радянської України» від 22 серпня за підписом В. В. Щербицького, голови Ради міністрів Української ССР, пороблено ряд стверджень, які як історично, так і фактично є неправдиві і яких завданням є прикрити порожніми фразами російську окупацію України, господарську експлуатацію українських багатств та нищення українських культурних надбань.

Комітет українців Канади має обов'язок звернути увагу всього нашого громадянства в Канаді на ці, хитро поза кордонами України масковані вияви російського неоколоніялізму й імперіялізму, які знайшли свій вислів щодо України, як теж відносно всіх інших неросійських народів СССР, на Всесвітній виставці у Монтреалі, де були репрезентованими не Україна, Білорусь, середньоазійські, кавказькі чи балтійські республіки, але була заступлена модерна російська колоніяльна імперія, якій на ім'я СССР.

В. В. Щербицький твердить, між іншим, що у висліді жовтневої революції «народилася перша в історії українського народу суверенна, незалежна українська держава». Він теж твердить, що «ще п'ятдесят літ тому Україна була слабо розвинутою окраїною царської імперії, роззутою, голодною, пригнобленою», що сучасна т.зв. Радянська Україна має розбудовану «потужну промисловість», «пишається своїм соціялістичним господарством», що в ній «невпинно поліпшується добробут народу», що «збільшується національний дохід», що «небувалого розвитку досягла самобутня українська культура», що «дедалі розширюються і міжнародні зв'язки республіки», що Україна «бере участь у діяльності 68 міжнародних організацій та їх органів» і що «голос Радянської України впевнено звучить з трибуни ОН».

В. В. Щербицький теж заявляє, нібито від імени українського народу, про те, що «наш народ з обуренням засуджує брудну війну американських інтервентів у В'єтнамі, таврує ганьбою підступи західнонімецьких реваншистів і неофашистів, віроломний напад Ізраїлю на арабські країни, розгул реакції в Греції», мовляв «трудящі республіки одностайно виступають за зміцнення европейської безпеки, за мир у всьому світі».

НІ, НЕ ПЕРША

Ми навели ці слова і твердження найвищого державного достойника УССР, щоб показати, в якій мірі він послуговується неправдою, діючи виключно по лінії російських імперіялістичних інтересів.

В першій мірі мусимо відкинути історично невірне твердження, що т.зв. Українська ССР є «першою в історії українського народу суверенною, незалежною українською державою». Є історичним фактом, що в минулому на українських землях існували незалежні українські держави: княжа київська держава, козацька гетьманська держава, яка була знищена царською Росією, а в найновішій добі незалежна і справді суверенна Українська Народня Республіка, яку у свій час було визнано совєтським російським урядом під проводом Леніна, а проти якої той же російський уряд зорганізував був збройну агресію, встановляючи після військової перемоги існуючу сьогодні т. зв. Українську ССР.

Історично є теж невірним твердження про економічну відсталість України до часу встановлення там совєтського режиму. Навіть в умовах царського періоду, під господарським оглядом Україна була розвинутою країною з усіма передумовами для дальшого росту і розвитку. Зокрема успішним і високоприбутковим в Україні було сільське господарство. Всі твердження про «роззутих, голодних» мешканців України того часу мають типово большевицький пропагандивний характер з метою показати, що, мовляв, щойно совєтський режим «взув і нагодував» українське населення.

Є незаперечним історичним фактом, що власне в умовах совєтсько-російського поневолення, у відомі 1930-ті роки, в Україні померло понад 6 мільйонів українців у наслідок страхітливого штучного голоду. Ще й сьогодні в Україні панує убогість, яку можна порівняти до господарського положення у найбільш відсталих країнах світу. Це одноголосно стверджують усі ті українці, і чужинці, які мали змогу побувати в Україні і познайомитися з тими гараздами, серед яких сьогодні живе український робітник, селянин, трудовий інтелігент не беручи до уваги панівної кляси совєтських вельмож, до якої належить теж і В. В. Щербицький, якій, як знаємо, живеться непогано.

БЕЗ ЗВ'ЯЗКІВ

А чи приходиться серйозно говорити про «міжнародні зв'язки» УССР? Де ж є українські дипломатичні представництва у світі? З якими державами УССР втримує дипломатичні взаємини? Яка чужоземна держава визнає УССР як справді суверенну і незалежну державу? Чому ми в Канаді не маємо окремого представництва УССР і чому уряд УССР не відповідає на звернення інших держав встановити з ними нормальні дипломатичні взаємини?

Як же ж з «небувалим розвитком самобутньої української культури»? Чому ж на Всесвітній виставці в Монтреалі від персоналу совєтського павільйону не можна почути українського слова, чому з представниками УССР не завжди можна розмовитися вільною українською мовою? Де показані у повному засягу зразки українських культурних надбань, де є українські книжки і періодичні видання, які репрезентували б усі ділянки життя і науки?

Чому на кожному кроці ставиться знак рівности між поняттям «совєтський» і «російський»? Де ж є та "рівність" совєтських республік, яку так голосно реклямується? Чому сьогодні українські письменники мусять боротися в Україні за права для української мови і чому тих, які за ці права змагаються, позбавлено волі і засуджено на довгі роки ув'язнення і заслання?

У День Української ССР совєтський павільйон не змінив свого характеру, залишився тим самим російським павільйоном, яким він був перед цим днем і яким він буде до кінця Всесвітньої виставки в Монтреалі. Доставлені покази українського характеру, представляли головним чином зразки народнього мистецтва, а невелике число книжок, крім енциклопедії, були репрезентовані виданням про народне мистецтво та про музеї, не включаючи ані одної праці з усіх інших ділянок науки, яку в делегації Української ССР мовчазно репрезентував президент Української Академії наук Борис Е. Патон. Як далеко поступила русифікація в Україні, підтверджують самі повідомлення совєтського павільйону англійською мовою, де імена всіх делегатів Української ССР, як теж назви всіх імсцевостей на мапі України подано за російською вимовою, а в англійському довіднику «Пізнай Україну» подано, що столиця Західньої України — Львів була заснована російським графом Данилом Галицьким.

Як можна було надіятися, виступи хорів і танцювальних груп у прекрасних народних одягах були справжнім мистецьким показом, але вони залишилися лише фольклором України, а солістів української опери і балету показано в малій залі кіно совєтського павільйону, бо в цей т. зв. День України велика заля на Площі мистецтв була зарезервована виключно для опери Большого театру Москви.

За словами генерального комісара Всесвітньої виставки п. П'єра Дюпуї, канадський уряд запросив Україну

(закінчення на 5 стор.)

Видадуть книжку про «Просвіту»

Товариство «Просвіта» в Аргентині плянує видати книжку матеріялів про львівську «Просвіту», засновану 100 років тому.

Статті, матеріяли, спогади, світлини діячів «Просвіти» просять слати на адресу: Asociacion Ucrania Prosvita, c. Soler 5039, Buenos Aires, Argentina.

ВІТАЄМО ДОМА...
ВАС ОЧІКУЄ ТОЙ, ХТО ЛЮБИТЬ ВАС.

Летіть цього літа в Україну кожного дня в тижні на літаках "Ейр Канада"

Вітаємо дома . . . це найкращі слова, які ви можете собі уявити, при усміхнених знайомих лицях, які з радістю привітають вас з вашим приїздом. Відвідайте цього року своє родинне місце. Подбайте, щоб побачити усіх. . . родину, знайомих приятелів, людей і місця, які залишилися у вашій пам'яті. Наново переживіте найкращі спогади з батьківщини. Попросіть свого подорожнього агента, щоб поробив усі потрібні заходи, а відтак починайте свою подорож додому на літакові "Ейр Канада" — "Лети тепер —плати потім".

При цьому не забудьте скористати з "Ейр Канада" дешевих 14-21 — денних Економічних Екскурсійних поворотних квитків. Ваш подорожній агент теж може опровадити сюди когось із старого краю. . . спеціяльним "Ейр Канада" "наперед заплаченим квитком".

Відвідайте своє родинне місце цього року. Тільки "Ейр Канада" (разом з Аерофлотом) сполучає цілу Канаду з Україною. Два рази в тижні відбуваються лети до Москви, звідкіля Аерофлот сполучить вас з всією Україною. Або летіть літаками "Ейр Канада" до Лондону, а звідтіля летунською лінією до місця вашого призначення.

Зразок 14-21 — денного Економічного Екскурсійного поворотного квитка (важного впродовж визначеного періоду).

ЕДМОНТОН ДО КИЄВА	$728.00
ВІННІПЕГ ДО КИЄВА	$654.00

Сполучіться з вашим подорожнім агентом або "Ейр Канада" ще сьогодні.

AIR CANADA

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

ЩО ТАКЕ ЧЕСНОТА ПОКОРИ?

о. Микола ДЯДЬО

Багато людей зле розуміють чесноту покори. Вони вважають, що покора — це нерозумне приниження або недоцінювання себе самого. В дійсності покора — щось зовсім інше. Покора — це, властиво, чесна й об'єктивна оцінка дійсности, це ствердження правди і відповідне поступування згідно з правдою.

Покірна людина вільна від удавання і самообдурювання. Правдива оцінка себе самого і всіх і всього дає покірній людині можність ясно думати і розумно поступати в щоденному житті.

Якщо бачиш, що інших шанують, вивищають, подивляють і вихваляють, не завидуй їм і не відчувай жалю чи браку справедливости. Нехай дійсність буде законом твого життя. Якщо ті люди заслуговують на пошану, вивищення і прославу, дай їм це; якщо ж їх дехто несправедливо «підносить під небеса», заховай мовчанку. Якщо ж тебе критикують, роблять тебе винним за щось чи погорджують тобою, не дай себе надмірно безпокоїти. Чесно шукай правди. Якщо ти провинився в тому, в чому тебе оскаржують, проси вибачення. Скажи, що жалуєш, що так сталося, і зміни своє поступування. А якщо ти не винен, а справа серйозна, старайся терпеливо виснити і спростувати неправду і несправедливість. Якщо ж справа не дуже серйозна, то краще мовчи. Матимеш більше внутрішнього спокою і більше Божої ласки за терпеливість у терпінні. Старайся, щоб ніколи не втратити самоконтролі, коли намагаєшся виправдати себе чи свої вчинки. Господь Бог судить нас згідно з дійсністю, а не по тому, що про нас інші люди думають. Роби так і ти, коли видаєш осуд про себе самого.

В житті стрічаємо багато удавання, акторства. Всі любимо виглядати ліпшими, ніж ми насправді є. Але як мало робимо, щоб с п р а в д і бути ліпшими! Як мало стараємося про те, щоб бути такими, як хочемо виглядати в людських очах!

Хто чесний принаймні зі собою, той хоч перед самим собою визнає, як багато в нього заблудів, а як мало чеснот. Кожен з нас повинен вправлятися в чесноті самооцінки, себто в покорі, головно тоді, коли люди вказують нам на наше обмеження і наші нестачі.

Ніхто не повинен поводитись так, начебто Господь був йому винен щонебудь. Бог любить ту людину, що живе чесно, справедливо, а при тому не очікує від людини пошани чи подяки за кожне діло, що зробить для Бога чи для ближнього. Справді покірна людина свідома безпосереднього боргу супроти Бога; тому їй тяжко нарікати і тоді, коли їй дістеться навіть дійсна кривда.

Боже правди, хочу доказати, що я справді Твоя дитина. Хочу бути покірний, без претенсій, без вимог. Не хочу виглядати чи позувати, чи почуватися ліпшим і вищим від інших. Буду старатися, щоб ніхто в моїй присутності, коли з ним говоритиму, не почувався приниженим, чимось меншими від мене чи від інших. Хочу, натомість, завжди думати про себе покірно, бо я цілковито і у всіх речах залежний від Тебе.

Якщо будуть мене хвалити, буду вдячний тим, хто мене шанує, але зараз таки буду дякувати Тобі, бо то Ти так зарядив, що я мав успіх. Тож, властиво, слава належить Тобі, джерелу всіх успіхів. Якщо інші щось добре зроблять, то я не буду отягатися похвалити їх. Нехай і вони дякують Тобі, бож і їхній успіх — це Твій успіх і Тобі належить за нього слава і подяка.

Хочу жити чесно і справедливо. Не буду закривати перед собою дійсности, якою б вона не була: приємна для мене чи неприємна. Ти очікуєш від мене чесного, згідного з правдою життя. Якщо я інакше хотів би жити, то перестав би наслідувати Христа: мій взір до наслідування. А я таки рішений, і то вже тепер — почати льояльно йти за Христом, тобто бути покірний і лагідного серця.

Президія КУК дає вияснення

(закінчення з 4 стор.)

до участи у Всесвітній виставці, приймаючи до уваги те, що "республіка Україна є членом Організації Об'єднаних Націй і державою-членом міжнародного бюра виставок».

Заступник голови Ради міністрів УССР П. Т. Тронько, який очолював делегацію уряду УССР, у своїй промові не дав відповіді на питання, чому немає українського павільйону, хоч сильно підкреслював, що «Україна сьогодні є суверенною, соціялістичною державою».

Він теж не дав відповіді на питання, чому Українську ССР не допущено до святкування національного дня і хто змусив її задовольнитись т.зв. специяльним днем, якого характер передбачено для різного роду установ та несуверенних територій.

Делеґацію уряду Української ССР на Всесвітню виставку у Монтреалі не вшановано як делеґацію суверенної держави, але як недержавну репрезентацію. Її прапору не було піднесено в урочистій формі, ані не відіграно її гимну, а представникові її уряду не віддано почесних сальв за вимогами протоколу міжнародної дипломатії.

Кожен, хто був свідком того дня України на Всесвітній виставці в Мантреалі, мусів пояснювати це як зневагу українського народу. І вину несуть за це совєтсько-російський уряд в Москві та уряд Української ССР, який, хоч виступає в імені України, не репрезентує правдивих її інтересів».

ПАПА КАЖЕ УКРАЇНСЬКИМ ПРОЧАНАМ:

«Закликаємо вас до єдности і любови»

«Вас усіх, тут присутніх, закликаємо до спільної єдности й любови, як теж до зберігання ваших релігійних і культурних надбань» — сказав Папа Павло VI учасникам великої української прощі до Риму.

Найбільше прочан було з Англії: 130 осіб, між ними єпископ Августин Горняк і два священики. 114 осіб, між ними єпископ Володимир Маланчук і два священики, прибули з Франції. Менші групи були із ЗДА, Бельгії, Швеції, Югославії, Німеччини і Швайцарії. З Канади було двоє людей. Усіх було бл. 320.

Проща, організована провідниками Українського християнського руху, мала на меті:

— включитись у загальні святкування Вселенської Церкви з приводу Року віри, в 1900-річчя мученицької смерти верховних апостолів св. Петра і Павла;

— поклонитись мощам св. Иосафата у 100-річчя канонізації українського святого;

— відзначити 75-річчя верховного архиєпископа Иосифа.

Численна українська група, разом з багатьома іншими групами з різних країн, була на спільній авдієнції в папи Павла VI в Кастельгандольфо. Привітавши трьох українських владик (архиєп. Бучка та єпископів Маланчука й Горняка) і прочан, папа сказав: «Особливо приємно нам зустріти українських прочан та їхніх єпископів».

«Наше серце радіє на їх появу. Але ще більше ми раділи б, якщо б тут, перед нами, стали українці з України, де тепер все ще такі важкі умови для Церкви й народу. Молимось Господеві, щоб часи змінилися і щоб Церква та український нарід зазнали волі. А для тих, що тут, у широкому світі, передаємо наше благословення і молимось Богові за них».

«А всіх, тут присутніх, сказав далі папа, — закликаємо до сильної єдности й любови та до зберігання ваших релігійних та культурних надбань. Ви прийшли сюди в році віри і в століття канонізації вашого святого — св. Иосафата. Будьте, отже, вірні й кріпіть вашу віру й надію. Ось тут, у Римі, живе з нами ваш первоієрарх митрополит і кардинал Иосиф, якого так любимо і якому стільки добра бажаємо. Всім вам, тут присутнім, і вашим рідним, і тим, які дорогі вашому серцю, даємо наше благословення, а з вами благословимо і ввесь український народ».

Українські прочани брали участь в архиєрейській Літургії, яку Блаженніший Иосиф, кардинал і верховний архиєпископ, правив у церкві св. Петра при вівтарі св. Иосафата.

Різні групи прочан відвідували український католицький університет та інші українські установи в Римі. На закінчення в «Домус пачіс», будинку для прочан, українська молодь з Франції й Англії дала концерт української пісні і танків.

Голові УХРуху проф. Володимирові Янову папа Павло VI подарував пропам'ятну медалю. Проф. Янів відвідав архиєп. Маріо Бріні, секретаря конгрегації Східної Церкви, і подав йому інформації про прощу і нові видання УХРуху. Архиєпископ Бріні подякував за відвідини і сказав, що в жовтні він радо зустрінеться з українськими мирянами, які прийдуть до Риму на конгрес світського апостольства.

ТРИНАДЦЯТА НЕДІЛЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 166

Брати, сторожіть, стійте у вірі, бодріться й утверджуйтеся! Все у вас нехай діється в любові. Й прошу вас, брати: ви знаєте родину Стефани, що вона є первісток Ахаї, та що вони посвятилися на служіння святим, щоб і ви корилися таким і кожному, хто помагає і трудиться.

А тішуся присутністю Стефани й Фортуната й Ахаїка, бо вашу недостачу вони доповнили. Бо успокоїли і мого духа і вашого. Цініть, отже, таких.

Поздоровляють вас церкви Азії. Поздоровляють вас сердечно в Господі Аскила і Пріскила з їх домашньою церквою. Поздоровляють вас усі брати. Поздоровіть одні одних святим цілуванням. Поздоровлення моєю рукою, Павловою.

Коли хто не любить Господа, нехай буде виклятий. Маран ата. Ласка Господа нашого Ісуса Христа. Надіючися на вас усіх, що моя радість є радістю вас усіх. Во з великого горя і туги серця написав я вам з многими сльозами, не щоб вас засмутити, але щоб ви пізнали любов, котрої в мене пребагато для вас.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 87

Сказав Господь цю притчу:

Був один чоловік, що насадив виноградник, огородив його тином і викопав у нім винотоку, збудував башту і віддав його виноградарям та й від'їхав.

Коли ж наблизилась пора плодів, він післав слуг своїх до виноградарів забрати свої плоди. А виноградарі спіймали його слуг, одного побили, одного вбили, а одного укаменували. Знову післав інших слуг, більш як перше; вони й з ними те ж зробили. На останку післав до них сина свого, кажучи: посоромляться, сина мого.

А виноградарі, уздрівши сина, мовили між собою: це наслідник, ходім уб'ємо його і заберемо його спадщину. І схопивши його, вивели геть із виноградника і вбили. А коли прийде пан виноградника, то що зробить виноградарям?

Кажуть йому: Лихих люто погубить, а виноградник віддасть іншим виноградарям, що віддаватимуть йому плоди в свою пору.

Ісус їм каже: Чи ж ніколи не читали ви в Писанні: Камінь, що відкинули будівничі, той став головою угла; від Господа це сталось і дивно воно в очах наших.

Тому кажу вам, що відніметься від вас царство Боже і дасться народові, що приноситиме його плоди.

І той, хто впаде на цей камінь, — розіб'ється; — і на кого він упаде, — роздавить.

«ЩАСЛИВИЙ НАРОД, ЯКОМУ БОГ — ГОСПОДЬ»

ЦЕРКВА В ЖИТТІ НАРОДУ

Іван МУЗИЧКА

Третя, остання статті

Відповідальність перед Богом дає сенс життю. І справді, Бог дав нам дуже виразну вказівку, якою є наше сумління, тобто таємний голос, що говорить нам у душі навіть тоді, коли його придушуємо: «Не вийдеш звідти, аж поки не віддаси останнього шага» (Лк. 12, 59).

Ці дві важливі науки Церкви можуть помогти нам зрозуміти, який великий вплив має Церква на народи й історію. На тих науках заснована європейська культура, якої осяги, помимо всіх брутальностей, можна бачити. На власні очі ми бачили. Переможену гітлерівську Німеччину ті, що перемогли, підносять, розбудовують, дбають про її полонених — словом, не мстяться. Для порівнання погляньмо, що робила друга сторона з іншими поняттями про людей і їхні провини.

В карах за злочини помалу усувається кару смерти; тюрми перемінюються з місць каторги, муки і тортур на установи, де заломана людина перевиховується в гідний спосіб (погляньмо на кари і тюрми у державах нехристиянської культури...).

У кожному суспільстві, у кожній державі є різні недостачі й хиби. Проте зразу видно різницю між країною, заснованою на культурі християнства, і країною, для якої християнський дух чужий. Цю різницю видно без уваги на державний устрій і суспільний лад. З християнства йде вимога справедливости для о с о б и (зокрема в заробітній платі), особиста свобода (недоторканність громадянина, право на оборону в суді, засада, що злочин треба довести), свобода слова, пошана правди, можливість критики (а не брехлива і нудна пропаганда!). Всі ці засади, які нам здаються самозрозумілі, не з'явились зненацька за одним помахом пера св. Павла чи когось з Отців Церкви. До цих засад народи доходили помалу під проводом Церкви, за світлом Христової науки.

Усі людські вартості походять від Бога. Намагання створити інший лад від того, якого хоче головний Будівничий, ведуть до катастрофи. Слова «Бог» чи «релігія» не можна, отже, вимовляти як декоративну фразу для різних дрібних цілей. Усяке викривлення науки Церкви доводить до фальшу, що завжди грізний у практиці.

На закінчення наведу слова папи Пія XI: «Віруючий у Бога не той, хто Боже слово деклямує, а той, хто з тим словом пов'язує правдиве і гідне розуміння Бога. Хто в пантеїстичній розпливчастості змішує Бога із всесвітом, не належить до віруючих. Хто суху неособову «долю» ставить на місце особового Бога, не може бути зачислений до віруючих у Бога. Хто расу, народ (націю), державу чи державну форму, державних мужів робить найвищою нормою всіх вартостей і обожнює їх, наче якесь божество, той далекий від правдивої віри».

«Наш Бог — каже названий вище папа — особовий, істота надприродна, всемогутній, безконечно досконалий, один у трьох особах, Трійця в одності Божого буття, творець усього сотвореного, Господь і Володар і остаточний завершитель історії світу, що не може біля себе мати жодних інших божків».

Щасливий народ, якому Бог — Господь (Пс. 144, 15).

Радили над призначуванням єпископів

Однією із справ, яка була обговорена на конференції католицьких єпископів Канади, був спосіб призначування нових єпископів.

Багато уваги приділено вихованню кандидатів на священиків.

Участь у нараді, що відбулася минулого тижня в Оттаві, брали 102 єпископи.

Чотири представники канадських єпископів їдуть до Риму на Єпископський синод.

Богослужения: вересень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
17	**4**	**Н**	**13 по Сош.**	**18 по Сош.**
18	5	П	Захарії прор.	Євменія преп.
19	6	В	Чудо Арх. Мих.	Трофима мч.
20	7	С	Созонта мч.	Михаїла мч.
21	**8**	**Ч**	**Різдво Пресв. Богор.**	Кондрата ап.
22	9	П	Иоакима і Анни	Фоки сщмч.
23	10	С	Минодори мч.	Зачаття Ів. Хрест.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
17. — Ріно 10.30; Гай Прері 2
21. Різдво Пр. Б. — Норт Стар 10.30
24. — Піс Рівер 10.30
27. Воздв. Ч. Хр. — Гей Школа 10.30

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
17. — Ст. Павль год. 10 р.
21. — Ґлендон год. 10 р.
24. — Боннивил год. 10 р.
27. — Ґлендон год. 10 р.

о. М. Головатий
17. — Кемровз год. 9; Равнд Гилл год. 11
24. — Равнд Гилл год. 9; Гей Лейкс год. 11 храм. свято, водосвяття, обід

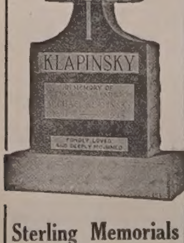

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
17. — Елдорена
21. Різдво М. Б. — Радвей
24. — Смокі Лейк
27. Воздв. Ч. Хр. — Смокі Лейк

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
17. — Лемонт
21. Різдво Пресв. Богор. — Восток св. Михаїла
24. — Ст. Майкел
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Делф

о. О. Захаріясевич
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
17. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
24. — Редвотер год. 8.30 рано св. Літургія і год. 6 веч. св. Літургія

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
17. — Стар
21. Воздв. Пресв. Богор. — Лішор (храм)
24. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 582, Hines Creek
Phone 83
17. — Гайнс Крік 10; Вайтло 1 попол.
24. — Ворслей 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
17. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
21. — Плейн Лейк год. 10; Ту Гилс год. 7 веч.
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
27. — Плейн Лейкс год. 10; Ту Гілс год. 7 веч.

о. Б. Лозинський
P.O. Box 215, Holden
Phone 104
17. — Колерник
21. — Голден-фарми
24. — Голден-місто
27. — Голден-фарми
Всюди: 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Служба Божа.

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta
17. — Кретенд год. 10 рано; Бойл год. попол.
21. Різдво М. Б. — Просперіті год. 10.30 рано
24. — Просперіті 10.30 рано; Бойл 1 год. попол.
27. Воздв. Ч. Хр. — Френс год. 10.30 рано

о. П. Петришин
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2593
17. — Ричмонд Парк
21. — Росінгтон
24. — Атабаска
27. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
17. — Вайлдвуд год. 10
24. — Дрейтон Веллі год. 10; Едсон год. 3. Після відправи сходини парафіян у Волф Крік в Дрестон Галл

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
17. — Спедден
21. — Спедден
24. — Сокаль
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Давнінг (храм)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
17. — Іннісфрі-місто 10 рано
21. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
24. — Менвіл 10 рано
27. — Іннісфрі X ренч — празник 10 рано

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
17. — Дервент (10.30)
21. Різдво Пр. Д. М. — Енгел Лейк (10)
24. — Дервент (8.30); Верміліон (10.30)
27. Воздв. Ч. Хр. — Дервент (10)

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls St., Nelson, B.C.
Ph. 352-3623
17. — Нелсон 9.30
24. — Нелсон 9.30

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
17. — Порт Алберні 10 р.
24. — Вікторія 10 р.

САСКАЧЕВАН

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47

17. — Пітерсон 10 год.
21. Різдво Пр. Богор. — Сматс
24. — Дома
27. Воздв. Ч. Хр. — Гаврилюки

Округа Вадіна
пошт. скр. 388
17. — Поркюпайн год. 10 рано; Роз Велі год. 3 попол.; Вадіна год. 7 веч.
21. Різдво М. Б. — Понас Лейк год. 10 рано архиєр. Служба Божа; Вадіна год. 7 веч.
24. — Вадіна год. 11 рано; Поркюпайн год. 7 веч.

о. С. Гарванко
P.O. Box 103, Krydor., Ph. 40
17. — Орлів і Блейн Лейк
21. Різдво Пр. Богор. — Кридор
24. — Угринів
27. Воздв. Ч. Хр. — Кридор

о. А. Пакош
751 - 14 St. W., Prince Albert
Ph. 763-3645
17. — Мекдовал
24. — Міт Парк

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
17. — Ланівці
21. Різдво Пресв. Богор. — Алвена-фарми
24. — Алвена-місто 10 рано
24. — Боднарі: архиєрейська візитація 4 год. попол.
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Ланівці

о. А. Музика
P.O. Box 37, Norquay., Ph. 65
17. — Норквей 8.30; Ґаєс 10.30; Ґлен Елдер 1 попол.
21. — Вайт Біч 10 празник
24. — Арран 8.30; Норквей 10.30; Пеллі 1 год.
27. — Сван Плейн 10 рано

о. В. Фляк
Box 310, Hafford, Ph. 37
17. — Рішард 9.30; Алтікейн 11.00; Геффорд 4.00 попол.
21. Різдво Пресв. Богор. — Геффорд 8.30; Величко 10.30
24. — Спірс 9.30; Геффорд 11.00
27. Воздвиж. Ч. Хр. — Геффорд 8.30; Албертавн 10.30

о. М. Шевчук
P.O. Box 254, Montmartre
17. — Вакав 10 рано
21. Різдво Пресв. Бог. — Сокаль 10 рано
24. — Вакав 10 рано
27. Воздв. Ч. Хр. — Борщів 10 рано

о. С. Юник ЧСВВ
P.O. Box 1375, Melfort, Sask.
17. — Ніпавин 10.30; Мелфорт 7.30
21. Різдво М. Б. — Ґронлід 10.30
24. — Брукебі 10.30

Посилайте гроші додому без турботи

Скотіябанк дає вам дійсну запоруку і гарантує доставу.

Ви десь маєте вдома свояка, який розраховує на вас. А ви можете розраховувати на Скотіябанк, через який веде швидка й певна дорога посилати гроші закордон. Скотіябанк гарантує доставу ваших канадських долярів. Вони будуть виміняні на місцеву валюту по найвищій тарифі дня у найближчому до вашої рідні банку. Багато людей користає з цієї помічної услуги Скотіябанку.

Управитель вашого відділу Скотіябанку також дуже радо вам допоможе.

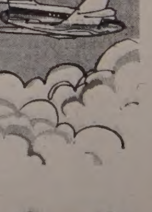

The Bank of Nova Scotia

Пересилка грошей через Скотіябанк. Одна з сімдесять услуг Скотіябанку

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Делф, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ТИЧКОВСЬКОГО

Дня 18 червня ц.р. помер найстарший піонер в околиці бл. п. Іван Тичковський, проживши 96 років.

Покійний відзначався глибокою побожністю, совісно сповняв свої християнські і парафіяльні обов'язки. Був дуже благої вдачі й тішився загальною пошаною. З цікавістю слухалося його оповідань з минулих літ, головно спомицнів про молоді літа в рідному Небилові.

Покійний приїхав до Канади в році 1911 зі села Небилів, пов. Калуш і осів в околиці Делф, де вже було кільканадцять родин з його села. В 1913 р. приїхала його дружина Євдокія з двома доньками, Марією і Юстиною, а син Никола залишився в селі Небилові і приїхав до Канади 1920 р. У Канаді народилося ще троє дітей Василь, Михайло і Магдалина. На Делф взяв гомстед і разом з родиною проживав в цій околиці. В році 1947 вмирає його дружина, а покійний остається жити при синові Василеві, який опікувався своїм батьком разом зі своєю дружиною Анною. Коли дуже знемоців, останніх два роки перебув у Допоміжному шпиталі для немічних людей у Лемонті і там спокійно закінчив своє довге життя, прийнявши Найсв. Тайни. Добрі діти донька з Едмонтону і син Василь з родиною часто відвідували старенького тата і при них він закінчив своє Богові віддане життя.

Похорон зачався 21 червня відправою Парастаса у місцевій галі, що його відслужив о. парох Євген Дмитрук, вчальну науку.
який також виголосив по-
Слідуючого дня відправилася Сл. Божа і о. парох щирими словами попрощав покійного з родиною, односельчанами та парафіянами. Покійний спочив на місцевому цвинтарі біля своєї дружини Євдокії. Після похоронів відбувся обід у галі, що його гарно приготовили син з родиною.

Покійний залишив у смутку синів Василя і Михайла і доньки Юстину Гавґ і Магдалину Престон. Син Никола помер 1960 р. а Марія кілька місяців тому. Крім того ще 18 внуків і 11 правнуків оплакували покійного доброго дідуся. Похорон співали місцевий дяк Карло Худзіцький, Степан Галас, Борис і інші. О. парох прикінці тризни від родини подякував всім за участь в похоронах, жертви на Сл. Божі, поміч у переведенні похоронів і закликав до збірки на пресовий фонд "Українських Вістей". Внуки Марія і Доналд зайнялися збіркою, яка принесла $12.50.

За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Інісфрі Х ренч, Алберта

ПОХОРОН Л. С. ПІХОТИ

В п'ятницю, 23 червня, помер в шпиталі в Калгарах наслідком автомобілевого випадку бл. п. Лєнні-Стефан Піхота народжений 14 лютого 1949 року в Мирнам, Алберта, і там був охрищений о. Є. Мельничуком. Це син Стефана Піхоти і Надії з роду Кіндрат. Лєнні з родичами проживав передше в околиці Бовелон, а, приблизно 18 років тому, коли його родичі перенеслися на фарму до Інісфрі Х ренчу, тут молодечими силами старався помагати батькові на фармі. За згодою родичів почав шукати за працею в Калґарах та нещасливий випадок автомобілевий коло Калґар в дні 23 червня закінчив його туземне життя.

В дні 28 червня вечером місцевий парох відслужив в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Веґревіл парастас. В дні 29 червня похоронні богослужби відправлено в Інісфрі Х ренчові в церкві Чесного Хреста. Церква вщерть виповнилась кревними, знайомими і молодими хлопцями, що прийшли попрощати 18 літнього юнака. Втрату сина відчули родичі дуже болюче, а гіркими сльозами прощали свого брата Кенні і сестра Валєрія, вдома прощала внука старенька бабка Текля Шарун.

Бл. п. Лєнні-Стефан Піхота

Поверх 50-літній цвинтар Чесного Хреста дістав нового члена до своєї родинної сім'ї. Стефан і Надія Піхоти попросили всіх присутніх на перекуску до галі Мирославна, де на бажання батька Стефана перепроваджено збірку на "Українські Вісті", яка принесла $28.30.

Жертводавцям подяка, а покійному Лєнові вічная пам'ять.

(присутній)

Еґрімонт, Алберта

60-РІЧЧЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА КАЗИМИРА І КСЕНІ ОПУЛЬСЬКИХ

В неділю, 21 травня, на запрошення дітей зібралися в залі Лідженк в Торгилд родина, сусіди та приятелі п-ва Опульських, щоб відзначити святково 60-річчя їхнього подружого життя. Господарем вечірки був п. Д. Якимець. Після молитви вітав ювілятів посол до албертської леґіслятури п. М. Сенич, який теж вручив ювілятам грамоти заслужених піонерів та телеграми від королевої, прем'єра Пірсона, Дж. Діфенбейкера, лефтенанта ґовернора Алберти Мекювена та прем'єра Меннінґа.

Відтак п. С. Бутковський переповів життєвий шлях ювілятів. П-во Казимир і Ксеня, з роду Короташ, Опульські подружилися 20 травня 1907 р. Вінчав їх о. Гура ЧСВВ в церкві в Едмонтоні. Відтак взяли вони гомстед в околиці Еґрімонт. Як і другі наші тодішні поселенці, пережили вони тяжкі початкові часи на гомстеді. Попри тяжку працю завжди мали ще час і на молитву й на церкву. Коли 1913 р. основано греко-католицьку парафію в Еґрімонт, вони відразу стали її членами. Помагали в церкві та в парафії чим могли. Привозили й відвозили священиків, які часто й перебували в їхньому гостинному домі. Багато труду й жертв вклали ювілятн в будову церкви 1917 р. й держалися твердо своєї віри й Церкви увесь час. Праця й жертва ювілятів є і в парафіяльному домі, який збудовано 1935 р., і в новій церкві, яку збудовано 1944 р. Завжди давали вони щиро свої жертви.

Ювіляти виховали гарно семеро дітей і діждалися 18 внуків та 11 правнуків. На старші літа купили собі дім в місточку Торгилд, де доживають щасливо віку. Після промов відбулася гостина, яку закінчено многоліттям в честь ювілятів.

З нагоди ювілею діти ювілятів передали 5.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо многих літ.

Едмонтон, Алберта

З ХРИСТИН БОҐДАНА ВОЛОДИМИРА ЛІБИЧА НА ФОНД "УВ"

Хрещення Богдана Володимира Лібича

Дня 17 червня в церкві св. Юрія в Едмонтоні відбулись христини маленького Богдана Володимира, сина Петра й Анни Лібич. Хресними батьками Богдана Володимира були С. Сумка і М. Гошко та С. Гірвяк і А. Пованда. Пополудні п-во П. й А. Лібич спросили кумів та приятелів на гостину, щоб цим відзначити народини і христини свого сина. В п-ва Лібичів є дві старшенькі доні — Надя, що закінчивши садочок при церкві св. Юрія, цього року пішла вже до першої кляси, та Галинка, що за прикладом своєї сестрички пічне цього року відвідувати дитячий садочок своєї парафії. Під час гостини приявні бажали щасливим батькам всього добра та потіхи з новохрещеного сина. Окреме слово мали парох церкви св. Юрія о. В. Тарнавський та кум п. С. Сулима. Приявні на гостині зложили грошевий дар маленькому Богданові Володимирові, за що його батьки щиро всім дякували. Відбулась під час гостини і збірка на фонд "УВ", яка принесла 16 доларів. За пожертву щиро дякуємо, а п-ву Лібич бажаємо багато потіхи з їхнього сина.

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

Описувати свої власні переживання на фармі не буду, бо це вийшло б занадто обширно. Зате подам радше короткий огляд життєвих обставин, серед яких жили наші перші поселенці на початку поселення. Зате трохи обширніше напишу про організацію перших шкіл в нашій парафії.

В порівнянні з теперішнім часом, життєві обставини наших поселенців на початку були дуже тяжкі й дуже примітивні. В лісистих околицях хати й інші будинки будовано з грубих дерев'яних бальків (льоґів), які відтак обліплювано глиною. Але і дерево і глина з часом зсихалися, наслідком чого повставали шпари й таку хату було тяжко зимою огрівати. Хатня обстановка складалася із стола, кількох лавок, постелі, або бамбетля, кухні та шафи на начиння. Все, крім кухні, хоч часом й цю мурували самі поселенці, було своєї роботи. На постелі був сінник, напханий сіном чи соломою, а частіше ще на постелі було настелено соломи чи сіна й це накрито веретою. Освічувалося хату в багатьох поселенців так: в горнятко кладено масло, в це масло встромлювано ґніт, який запалювалося. Це маленьке полум'я освітлювало сяк-так середину хати. В деяких хатах були нафтові лямпи, які давали краще або гірше світло, залежно від якости нафти, якою їх опалювано. За якийсь час появилися були нафтові лямпи з округлими ґнотами, але вони зуживали дуже багато нафти й тому, хоч вони давали багато більше світла й краще світло, були вони лиш в деяких хатах, бо були задорогі. Хто здобувся на це, щоб купити залізну кухонку, чувся дуже щасливим, бо це вважалося вже люксусом. Загал ставляв свої печі з глини, а, якщо хтось придбав якусь плиту з бляхи чи заліза, то вкладав це зверху кухні й мав вигідну бляху для варення страв.

ХАТНЯ ОБСТАНОВКА ПОСЕЛЕНЦІВ

Щоправда, в лісі було досить дерева на опал, але й для його придбання треба було покласти багато ручної праці, а лиш ті, що переживали ті часи, знають, як то скоро в зимі зникала навіть велика купа дерева нарізаного чи нарубаного руками. Згодом появилися машинки до різання дерева, з якими їхні власники їздили від фармера до фармера та нарізували стирти дров з навезеного вже передше дерева. Зимовою порою, серед тріскучих морозів, треба було вставати кілька разів серед ночі, докидати палива до печі, бо інакше все було б позамерзало, а зокрема бараболі в ямі під хатою.

Іншого знаряддя, яке улегшувало б працю жінок в хаті, не було. Білля прали жінки руками на своєй роботи маглівницях, або на старокрайовий спосіб праниками. За якийсь час можна було купити вже скляні або бляшані маґільниці фабричного виробу. Замість мила вживали "лугу" тобто звареного попелу з дерева. З часом навчилися виробляти мило з лою та сала з домішкою гіркої соли, т.зв. "лаю". А як кого було стати на купно куска мила "Роял кравн", то його вживалося до миття волосся та обличчя, і то лиш у свята. Воду із криниць тягали журавлями. Молоко ставили в баньках у холодному місці, або спускали у криницю, щоб було холодне. В той спосіб діставали кращу сметану на масло та для їжі. З часом появилися до сепарування сметани від молока "центрифуґи", машинки до шиття, прання та інше приладдя, яке з часом усунуло або бодай зменшило ручну працю.

Восетна, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ГАНЬКИ ЗАТОРСЬКОЇ

В п'ятницю, 26 травня, в університетському шпиталі в Едмонтоні упокоїлася в Бозі бл. п. Ганька Заторська по довгій та тяжкій недузі на 66-ому році життя. Покійна походила родом з села Трибухівці, пов. Бучач, Західна Україна, де прийшла на світ в родині Якима Пискливця і Теклі Ґуґлич. До Канади приїхала з батьками в 1910 р. 17 травня 1917 р. о. Сила звінчав її із Каролем Заторським у Скаро. Покійна прожила в подружому житті 50 років. Подружжя Заторських виховало 12-ро дітей: Адольф і Филип у Восетній, Петро в Принс Джордж, Олена, зам. Боднарук, Емілія, зам. Пінковська, Вікторія, зам. Чізен, Марія, зам. Стеблик, Михайлина, зам. Ванечко, Йосифа, зам. Олеськів, Люсія, зам. Камінська, Филис, зам. Чорний і Аделя, зам. Вавринчук.

Покійна одержала в родинному домі дуже дбайливе виховання так релігійне як і національне. Відзначалася вона великою побожністю та брала враз із своїм мужем живу участь в релігійному та парафіяльному житті. Покійна була зразковою матірю й виховала дуже гарно своїх дітей. Оплакують її чоловік Кароль, три сини, дев'ять дочок, 43 внуки та один правнук.

Похоронні відправи (в переддень похорону парастас, а в день похорону заупокійну св. Літургію та похорон) відслужив місцевий парох о. Т. Гурко, який теж попрощав покійну від імени парафії, родини, приятелів та знайомих. В похороні взяли участь родина, приятелі та знайомі з цілої околиці, що виповнили вщерть церкву та парафіяльну залю. Родина в глибокому жалю та смутку прощала свою улюблену дружину, матір та бабусю, а всі приявні зі співчуттям та смутком відпровадили на місце вічного супочинку покійну, що полишила по собі глибокий жаль в серцях усіх тих, що її знали й шанували. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, під час якого учасники обіду зложили на "Українські Вісті" 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Ганці вічна пам'ять.

бл. п. Ганька Заторська

Канора, Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. ЮСТИНИ ЯБЛОНСЬКОЇ

І знову одна з наших перших поселенців відійшла у вічність. Дня 9 червня замкнула свої очі на віки на 88-ому році життя наша "патріярша" з канорської парафії, бл. п. Юстина Яблонська. Була це одна з тих благородних душ, що з дитинною набожністю приступала до св. Тайн, щоденно була на Службі Божій. Відійшла вона теж з цього світа прийнявши перед смертю Найсв. Тайни.

Покійна Юстина походила родом з села Лишишники, пов. Заліщики, де прийшла на світ в родині Гриценко. Там вона провела свої молоді літа, та й одружилася з Йосифом Яблонським 1885 р. До Канади приїхала з чоловіком в 1902 р. й осіли недалеко Канори на фармі, де прожили до 1942 р. разом 57 років в подружньому житті. Переживали вони всі ті початкові злидні та трудноці, що й усі наші інші піонери. Але Господь був щедрий для них і благословив їхнє життя та їхню працю. Виховали вони сина Василя та три дочки: Марію, Анну та Ірину. Всі вже подружені й п-во Яблонські діждалися 31 внуків та 67 правнуків.

Молитва, праця та дбайливе християнське виховання дітей було їхнім життєвим завданням. Від початку існування парафії Успення Божої Матері в Антонівці були її членами. В 1942 р. помер бл. п. Иосиф Яблонський і тоді покійна перейшла жити до Канори, де доживала свого старенького віку. Скромна, а при тому благородна, ревна й щира парафіянка, покійна "бабка" все складала щедрі жертви на потреби парафії, а зокрема на будову нової церкви св. Апостолів Петра й Павла, і то так, що "ліва рука не знала, що дає права"...

Покійна Юстина пережила і свого сина Василя і свої дві дочки: Анну Фелиштан і Ірину Періжок. Ці втрати покійна перенесла по-християнськи, з відданням на Божу волю. Залишилася лиш одна дочка в живих Марія, зам. за Дмитром Григоровим, і ця враз з внуками зайнялася взірцево похороном покійної.

Вже в суботу, 10 ів неділю 11 червня вечером відслужено парастаси, а в понеділок 12 червня величавий похорон та заупокійну Службу Божу. Похоронні богослужби відслужив місцевий парох о. П. Криворучка, а прощальну проповідь виголосив о. декан. В похороні взяли участь численна родина, приятелі та знайомі, а й уся парафія св. Петра й Павла, віддаючи покійній заслужену послідну прислугу. А гомін похоронних дзвонів супроводив похоронний похід на місцевий цвинтар, де й зложено тлінні останки покійної. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід. З нагоди похорону передано 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Юстині вічна пам'ять.

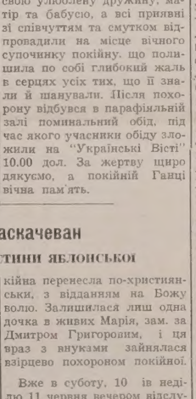

бл. п. Юстина Яблонська

Учасник

Василь КОТИШИН Мирнам, Алберта

ДЕЩО ПРО ОКОЛИЦЮ МИРНАМ

(закінчення)

На Зелені свята (30-го травня) 1927 р. ми з родиною прийшли з церкви, пообідали, а відтак я взяв газету й вийшов на ганок читати. Якось подивився я на бік і очам своїм не вірив. На закруті за моєю фармою показалася величезна валка, яка поволі посувається в напрямі до мого обійстя. Минула моє обійстя, посунулася дальше на північ і отаборилася півтори милі від головного центру околиці Мирнам. Це була лише одна кемпа. Таких кемп вздовж нової залізничної лінії було кільканадцять. Робітники забралися гостро до праці, небаром почали класти пороги й шини і пізною осеню 1927 р. 170 миль залізничого шляху було скінчено. Зараз потім зачали вже ладувати на залізницю збіжжя. Після побудови залізниці почали будувати елевейтори та закладати нові місточка. Від старого центру Мирнам, дві милі на північ, постало нове місточко Мирнам, яке скоро розбудувалося. Постали нові крамниці, готель, склад дерева, банк, школа на 4-ох вчителів, стаційний будинок і 3 елевейтори. Я теж мусів перейти зі своєю крамницею до нового міста. Всі мешканці цеї околиці тішилися, що по 24-ох роках діждалися врешті залізниці. Люди знову забралися пильно до праці.

Рубали корчі та вирубували ліси, орали цілину й сіяли збіжжя, будували кращі дороги, щоб був легший доїзд до залізниці.

В місті побудували досить обширний народний дім, в якому йшла жваво культурна праця. Часто відбувалися театральні вистави, концерти хорові та місцевої оркестри, що мала багато музичних інструментів, відбувалися вечірки, доповіді, патріотичні імпрези ітд. Часто приїздили доповідачі навіть з Едмонтону, щоб нам помогти перевести деякі імпрези. Вслід за тим ми подумали й про лікаря і про шпиталь і 1930 р. ми вже мали доброго лікаря і великого патріота д-ра Кошавського (скорочено ми кликали його д-р Кей). Ми зараз відчинили маленький шпиталь у піднаймелній хаті Федора Хміляра й цей шпиталь, а радше добрий лікар у шпиталі через 4-5 років заспокоював наші лікарські потреби. Але шпиталь був примітивно влаштований, не мав конечних лікарських інструментів, а передусім був дуже маленький. Ми знову почали думати над новим шпиталем. Ми скликали збори, на які зійшлося дуже багато людей, які й ухвалили робити старання за будовою нового шпиталю. Створено окремий комітет, якого головою було вибрано мене. Ми вибрали окремих представників, які по два мали їхати збирати підписи по всій околиці. Було цих груп кільканадцять. Їхня праця не була легка. Загалом, люди радо підписували письмо за будовою нового шпиталя, але були й такі, що й то хати не хотіли пустити. Та з часом поборено всі трудноці і в 1935-ому році постає новий шпиталь на 25 ліжок, з модерними інструментами та всім потрібним устаткуванням, норсами ітд. Лікар був теж добрий і шпиталь обслуговував не лише Мирнам, але й усю околицю, бо це був муніципальний шпиталь. Цей шпиталь проіснував до 1955 р. Тисячі хворих дістали там лікарську обслугу, а сотки дітей прийшло там на світ. Рівнож користали з того шпиталю й наші піонери, з яких багато вже покинуло цей світ. В 1955 р. збудовано новий шпиталь, відповідний для теперішніх потреб, а старий будинок перероблено на мешкання для норс. Лікарем під цю пору є д-р Холод, який з великою терпеливістю й совісно обслуговує пацієнтів цього шпиталю.

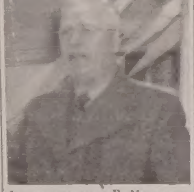

Автор спомину В. Котишин промовляє на відкритті нового шпиталю

Місто Мирнам є вповні вистарчаючим осередком для нашої околиці. Чисте, добре освітлене, має модерні школи, в яких навчається поверх 500 дітей. Навчають їх 22-ох вчителів, усі українського роду, крім одного. Усі торговельні підприємства та майже всі приватні хати мають телефонічну обслугу на протязі 24-ох годин. Модерні крамниці, готель, два банки, пул-гал, стрижії, ресторан, склад дерева та елевейтори заспокоюють всі потреби мешканців Мирнам та околиці. Недавно збудований модерний старечий дім з усією українською обслугою є для багатьох наших піонерів милим місцем заслуженого відпочинку по тяжких життєвих трудах.

Рівнож ціла околиця Мирнам стала одною з більш поступових в Алберті. Має широкі дороги, висипані піском, якими 11 автобусів звозить дітей до школи, майже кожний фармер має електрику, земля добра - чорнозем, багата на врожай.

У місті є дві українські церкви, католицька і православна, які мають поруч вигідні резиденції та постійних душпастирів, що обслуговують Мирнам та околицю. Населення околиці Мирнам майже 90% українського роду. В місті є дві авдиторії, українсько-католицька, яка має в підвалі приміщення на бенкети, а на горі залю для забав, і друга заля "Елків" зі всякими вигодами для забав, прийнять, зборів ітд.

Так вкоротці розказав я про розвиток нашої околиці та місточка Мирнам.

В. Котишин

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.-

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладнішими інформаціями звертніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 37

о. В. ІВАШКО

БАТУРИН (4)

(Репортаж)

ЦІЛЬ І ГАСЛО ЗУСТРІЧІ

Для повноти мого репортажу хочу коротко пригадати ці речі, які були подавані в пресових звідомленнях під час підготовчої праці МПЗ. МПЗ була другою частиною проєкту Пласту для відзначення 100-річчя Канади. Перша частина відбулася минулого року в Скелястих горах в Алберті. Господарем тоді були едмонтонці. Друга частина проєкту це МПЗ. Обидві частини були очолювані і організовані Крайовою Пластовою Старшиною в Торонті.

Організуючи МПЗ, пластовий провід хотів відзначити такі річниці: 50-річчя відновлення Української Держави, 55-річчя існування і праці Пласту і 100-річчя Канади. Всі ці річниці були належно відмічені в програмі ВПЗ. Від довшого часу Пласт проголошує рокове гасло для виховної праці своїх членів у всьому світі. Цьогорічне гасло було: "З минулим у майбутнє, до нових завдань". Це гасло ставило вимогу, щоб — пізнати себе, пізнати своє окруження і пізнати світ.

УЧАСНИКИ, ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВІД МПЗ

Основними учасниками було юнацтво обох полів. Старше пластунство і сеньйорат виконували різнородні завдання у проводі та виховній ділянці. Майже половина учасників була із ЗДА, друга з Канади. Були теж представники з інших країв. Члени пластприяту, а навіть громадяни, що не мають дітей в Пласті, допомагали в роботі.

Всі учасники були поділені на два окремі табори, дівочий і хлоп'ячий, кожний по 4 коші, коші знову поділені на курені, а ці на гуртки. У кожній відповідній частині було відповідне число провідників та виховників чи інструкторів. МПЗ очолював голова Крайової Пластової Старшини на Канаду, пл. сен. М. Світуха.

ПРОГРАМА

Програму МПЗ треба поділити на дві головні частини, себто на зайняття в таборі і на два виступи поза табором в Монтреалі на Експо-67 і в Оттаві. На цьому місці вискажу мій особистий погляд на пластові зустрічі. Вони є перетяжені різними точками програм, зокрема такі зустрічі присвячується кільком нагодам рівночасно. Через те головна ідея зустрічі не виступає ясно. Теж сама програма пластування під час зустрічей досить поширена на кілька ділянок і знову через те не можна всі ділянки як слід і вичерпно виконати. Ці проблеми повторилися і на МПЗ. Цю практику оправдується тим, що коли молодь вже приїздить з далеких сторін, то хай використає спільне перебування на різнородні зайняття, яких не має нагоди бачити, чути чи пережити у свому осередку. Це лише частинно до мене промовляє.

Зайняття під час самої Зустрічі охоплювали ділянки пластування наземного, що так висловлюся, як наприклад теренова гра, спортові змагання, ватри; водного і морського пластування з плавацькими змаганнями, викладами і показовими лекціями з човнами і вітрильником; летунського пластування з одним малим літаком. Молодь мала нагоду багато навчитися. Розподіл на дівочі і хлоп'ячі частини, а дальше велике число учасників, вкінці часті дощі, не дали повної можливости використати дуже добрих викладачів. Треба відмітити, що цим разом багато уваги присвячено спортовим змаганням і переведено їх належно завдяки енергійному провідникові спортових змагань пану Кривоносові.

Ватри це невід'ємна частина пластування, пластових таборів чи зустрічей. На жаль, під час МПЗ, ізза невідповідної погоди, товариські ватри не вдавалися. Цьому теж не сприяло велике число учасників таких близьких, напівінтимних підприємств. Переведення програм святочних ватр розв'язано під час МПЗ досить добре. Програми ватер випроваджено у формі концертових виступів, які одначе мали одну і безперервну цілість. З тьох ватер, у 50-річчя віднови Української Держави, 55-річчя Пласту і 100-річчя Канади, не можна вирізнити ні одної. Всі були старанно підготовані і справно переведені. Дві перші відбулися вечором, третя пополудні. Перша не була достаточно освітлена, другій перешкодив дещо дощ, а третя мала найкращу погоду. Ця третя була закоротка, коло 25 хвилин і бракувало там двох речей, українського народнього танку і обов'язково хоровий чи груповий спів. Ватра у 100-річчя Канади це була інсценізація вкладу українців в культуру Канади. Тут ніяк не можна було оправдати брак танку і співу. Все ж таки ця ватра була гарно продумана і переведена...

Не великій площі позасідали рядками чи групами юначки та юнаки. Перед ними дві малі незапалені ватри, між якими відбувалася програма. Напроти них трибуна, а по обох боках трибуни відповідні місця для пластунки і пластуна, а над ними чорні обриси св. Софії з Києва і св. Юра зі Львова. Напереміну виразно і по-мистецьки виголошують слова розповіді. На їх слова виходять дівчата в народних одягах, несуть китиці колосків. Поважним кроком святочного маршу входять представники українських військових з'єднань. Вони, ставши на трибуні, віддають сальву стрілів. Дальше входить дві юначки, що несуть книги. З двох боків входять дівчата в народних одягах і виконують хороводи. Всі вони сідають рядочком у стіп трибуни. Юнак в козацькому одязі несе бандуру а по боках дві дівчини з квітами в руках. За ними, немов замикають похід, ідуть два юнаки, несуть національні емблеми, канадійський і український. Весь цей похід відбувається на заповідження чи виклик юначки чи юнака, що стоять на трибуні. Слідує хвилина запалення ватри. Двома рядками виступають юначки і юнаки в пластових одностроях, зі запаленими вже смолоскипами. По кількох символічних рухах обнижають смолоскипи і запалюють ватри. Скоро спалахкотів вогонь. Без наказу затихли всі, немов слухали "голосу" червоного полум'я, що рвався угору і кидав туди іскри...

ДЕФІЛЯДИ

Вони відбулися на відкриття і закриття МПЗ. Можна сказати, що це були гарні виступи нашої пластової молоді. Була і пластова оркестра. Дефіляда відбувалася куренями. Різнобарвні і по-мистецьки виконані курінні прапори дуже прикрашували поодинокі частини. На вирізнення заслуговують ці дівочі курені, які мали однакові народні одяги чи бодай однакові кубрачки. Очевидно, все те відбувалося дуже поважно, з відданням почести тим, які приймали дефіляду. Публика, яка примістилася побіч трибуни, часто оплескувала переходячі курені. Коло 40 куренів брало участь.

Належить тут згадати про наділювання переможців у змаганнях, спортових та інших, вирізнення за прикладну пластову поведінку чи найкраще виконання якогось завдання. Переможців викликувано і вони ставали в одноляві перед старшиною. До них підходили провідники і наділяли їх медалями, грамотами, відзнаками і, гратулюючи їм, подавали ліву руку. Нераз було чути оклики вдоволення одної чи другої частини, до якої нагороджені належали. Така система нагороджувань має великий позитивний вплив на молодь.

"СОНЦЕ КРІЗЬ ДОЩ"

Під такою назвою видано під час МПЗ 34-сторінкову консервативна партія всього однодніаку, в 1,500 примірниках. Редакційну колегію очолив пл. сен. Роман Сенчук з Вінніпегу, а мистецьке оформлення Оксани Борис з Торонта. Сама назва вказує, яка була погода під час МПЗ, яка змінялася як в калейдоскопі, сонце, дощ, громи, лискавки, мряка, а часом і вітер. В однодніівці поміщено кілька коротких статей сеньйорів, але більше приділено місця для самої молоді. Вони помістили свої спомини, вірші, дотепи і жарти. Дальше, поміщено там деякі офіційні письма, статистичні дані, програми, склад проводу МПЗ. Багато фотознимок зі самої Зустрічі дуже прикрасили й оживили однодніівку. Було поміщено 32 фотознимки. Крім цього були поміщені дуже помислові шкіци і рисунки, в більшості Оксани Борис, яких було 15. Однодніівку виконано офсетом. Вона появилася вчасно і багато молоді поїхали домів з однодніівкою в наплечнику.

Вже в поворотній дорозі до Саскатуну, в нашому вагоні їхала одна родина, чоловік жінка і гарна 4-річна донечка, яка скоро вміла всадовитися, на колінах наших юначок. Наша поведінка і система дисципліни звернула увагу цієї родини. Я в розмові з ними розповів їм про Пласт і показав теж "Сонце крізь дощ". Вони хоч не знали української мови, але з подивом її оглядали ,як це можна в наших умовинах Зустрічі таке видати друком. Тоді вони сказали, що наша організація мусить бути поважна і корисна, коли з нагоди МПЗ видала таку однодніівку.

Збірка пластунок в часі Міжнародної Пластової Зустрічі в Монтералі.

Служба Божа для пластової молоді в часі Міжнародної Пластової Зустрічі в Монтреалі.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

З ЖИТТЯ НАШИХ ПАРАФІЙ

МОМАРТ

Від 3 - 9 липня відбулася в Момарті однотижнева катехизація шкільних дітей. Вправді у Момарті діти вчаться катехизму протягом шкільного року, та мимо того 40 дітей відбули катехизацію, в часі якої спеціяльну увагу звернено на вивчення молитов в українському перекладі та вивченню релігійних та народних українських пісень. Учителькою молитов була Єлисавета Дусик, а пісень Емілія Лонгул. Доповнення зі знання катехизму та пояснення українського обряду перевів сам парох о. д-р Гр. Миколів.

На закінчення катехизації у сам празник св. апостолів Петра і Павла 72 особи прийняли Євхаристійного Христа, а діти, учасники катехизації, співали пісні на честь Пресв. Євхаристії. По Службі Божій відбувся празничний обід, який закінчено маленьким концертом у виконанні дітей. Приявні були одушевлені та дивувалися, як можна було навчити дітей так багато протягом одного тижня.

"Фловт" парафії св. апостолів Петра і Павла здобув перше місце

Шістнадцятого липня відбулася парада у Момарт з нагоди 100-річчя Канади. В тій параді взяли також участь парафіяни церкви св. апостолів Петра і Павла, збудувавши оригінальний "фловт", який одержав першу нагороду між "фловтами" церков та клюбів. На плятформі "фловту" була збудована арка (дуга) під котрою стояла дівчина, що нагадувала Фатіму (з нагоди 50-річчя Фатіми), а біля неї стояло п'ятнадцять дівчат, вбраних в народню одежу, котрі в часі переїзду "фловта" співали пісню "О Мати Божа, о райський квіте". По обох боках "фловту" були написи: "Парафія св. апостолів Петра і Павла" в англійській мові, на арці був напис "Многих літ Канадо" по-українськи, а нижче того напису були написи в англійській мові: "Канада, 100 років одна нація з Богом та Марією, 76 років з українцями". Добуття першого місця за той "фловт" було нагородою для всіх парафіян, що не жалували праці для приготування того "фловту" а також і деяких видатків. Честь вам, момартці.

ДАНСАРТ

В неділю 23-го липня вечором відбулися річні збори жіночого товариства св. Анни, які зачато Молебнем до Преч. Діви Марії. На цих зборах перевибрано дотеперішню управу під проводом пані Ольги Лаврик. В часі нарад та дискусій обговорено справу катехизації дітей протягом двох тижнів від 24-го липня до неділі 6-го серпня.

Катехизація дітей відбулася після пляну. Катехизму та знання про український обряд вчив о. парох Гр. Миколів, а українську мову та пісні вчила учителька Емілія Лонгул. Кожного дня о год. 9-ій о. парох відправляв св. Літургію для дітей, до котрої відповідали діти під проводом своєї учительки. На закінчення катехизації в неділю 6-го серпня в часі св. Літургії двоє дітей вперше прийняли Євхаристійного Христа, а з ними також і всі діти — учасники катехизації.

По Службі Божій відбулося спільне снідання для дітей та старших, в часі котрого діти зробили для своїх родичів приємну несподіванку гарно приготованим та виконаним концертом. Деякі старші, коли почули як гарно українською мовою діти співали пісні, то з радости обтирали сльози, що появилися в їх очах.

Вибори до саскачеванської леґіслятури 11 жовтня

Прем'єр Саскачевану Росс Тетчер проголосив в п'ятницю 8-го вересня дату 11-го жовтня ц.р., як день, в котрому відбудуться найближчі вибори до саскачеванської леґіслятури. Проголошення виборів засадничо не було великою несподіванкою, бо вже від якогось часу писалося в пресі про можливі вибори цього року, а навіть писалося про дати 11-го і 18-го жовтня.

Законно уряд Р. Тетчера міг бути ще при владі приблизно півтора року, та, як заявив Р. Тетчер, з огляду на нові пляни ліберального уряду в найближчих чотирьох роках — потрібним є продовження мандату уряду.

Проголошуючи дату виборів, Р. Тетчер коротко згадав про нові пляни ліберального уряду в економічному розвитку Саскачевану, про збільшення "гренту" для домовласників (дотепер уряд виплачував $50.00 на рік), як також про нові інвестиції в приватні підприємства. Докладніше про пляни ліберальної партії буде говорив Тетчер в часі передвиборчої кампанії, котру пічне в понеділок 11-го вересня в Естевані.

Останнім реченцем для зголошення кандидатів на послів є 25 вересня. Ліберальна партія вже має кандидатів на послів у всіх виборчих округах в числі 59 кандидатів, ССФ-НДП 56, а прогресивна має 26 кандидатів.

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

21-го вересня, Різдво Матері Божої:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Понас Лейк, Саск., з нагоди празника.

24-го вересня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Дана, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень в церкві Боднарі.

27-го вересня, Воздвиження Чесного Хреста:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Габбард (фарми), з нагоди празника.

1-го жовтня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Вейборн, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень в Бієнфейт, Саск.

8-го жовтня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Кридор, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень у Величко, Саск.

15-го жовтня, Неділя:
В год. 10.00 рано Архиєрейська Служба Божа в Модел фарм, Саск. В год. 4.00 пополудні Архиєрейський Молебень в церкві — Дороші.

Похорон бл. п. Мирослава Коваленка

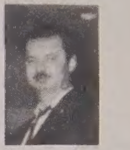

бл. п. Мирослав Коваленко

В понеділок 10-го липня ц. р. розійшлася сумна та несподівана вістка про наглу смерть бл. п. Мирослава Коваленка на 38-му році життя.

Бл. п. Мирослав Коваленко народився в околиці Альвени, Саск., 23-го серпня 1928-го року. На 18-му році життя покійний Мирослав лишає свою родину, працюючи в різних місцевостях Саскачевану, а відтак і в Онтаріо. Повернувши назад до Саскачевану, покійний отримав сталу працю в фабриці в Саскатуні. В 1951-му році покійний Мирослав подружився з Югасею Чубак. Життя молодих подруг укладалося якнайкраще. Вони купили гарний мешканевий дім, а покійний Мирослав став шеровцем фабрики, в якій працював. Та жорстока смерть перервала нитку життя покійного Мирослава, і то несподівано 10-го липня біля його хати, коли він повернувся від родини з фармів.

Похоронні відправи по покійному Мирославові почалися 12-го липня в похоронному заведенні "Вест Вуд Фюнерал Чепел" панахидою, яку відправив о. прелат І. Олійник. В дні 13-го липня в катедрі св. Юра о. прелат І. Олійник відправив співану Службу Божу в наміренню покійного Мирослава, в часі котрої виголосив прощальну проповідь.

Покійного Мирослава поховано на міському цвинтарі "Вуд Лан Семетері", де його востаннє з великим жалем відпровадили жена, діти, родина та приятелі.

Покійний Мирослав був примірним членом катедральної парафії св. Юра та брав активну участь в парафіяльному життю. У великому смутку залишив покійний Мирославу жену, троє дітей — Шерлі, Дені та Тимотея, дві сестрі Рожу зам. Вологроск та Ліну зам. Филип як також маму Анну.

Після похорону покійного Мирослава відбувся поминальний обід в галі парафіяльного дому, в часі якого о. прелат І. Олійник зложив співчуття родині покійного від приявних та членів парафії св. Юра. На заклик о. прелата переведено збірку на добродійні цілі, з котрої призначено на пресовий фонд "Українських Вістей" 10 дол.

Ф. Бідулька

За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Мирославові "Вічна пам'ять".

СЕСТРА ДОМІНІКА ПРИЗНАЧЕНА СЕСТРОЮ НАСТОЯТЕЛЬКОЮ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ В ЙОРКТОНІ

З уваги на це, що дотеперішня настоятелька Сестер Служебниць Сестра Бернардета виїжджає з Йорктону на іншу працю з Згромадженні СПДМ, призначено на її місце настоятелькою Сестру Домініку, яка була директором дівочої Академії в Анкестер. Сестра Домініка працює тепер над маґістерським ступенем з історії.

НАША ВОЛЯ

Цьогорічні святкування, присвячені 100-літтю Канади і 50-річчю Української Національної Революції, висунули на овид нашої особлившої уваги коротке, а якже велике слово, Воля!

Бажання Волі кинуло наш нарід на рідних землях у вир боротьби, із бажання зберегти Волю зродилася славна Конфедерація в Канаді.

Здається, немає другого слова, за котрим скривалося б стільки зусиль ,пережить, крови, жертв життя людини з одної сторони — а з другої радости, підйому, ентузіязму, як саме за цим коротким словом, Воля. "Воля — сонце золотисте, Воля — промінь життя, Воля — усміх дитини, Воля безцінний скарб народу ,без Волі, немає буття", — говоримо, співаємо, переживаємо за прочитаною книжкою, заслуханим розповіданням, за картинами змагань за волю в театрі, фільмі, але справжнє значення Волі знає тільки той, хто ніс важке поневолення. Чи може той, хто не зазнав поневолення, відчути, як звучало б це слово в понурих камерах львівських Бриґідок, бережанської тюрми, у Дрогобичі, і в десятках інших тюрем нашої поневоленої України, коли б виснаженим, прикованим ланцюгами в самотніх келіях нашим молодим в'язням хтось кликнув слово, Воля! Чи міг би він відчути звук того слова в довгих тюремних коридорах, в передсмертній келії, на підвищеннях шибениць — у задушливих смертних камерах концтаборів, — як тоді могло б звучати оце одне тільки слово — Воля! А в довгих закратованих вагонах, що несли квіт нашого народу, нашу молодь у далекі, чужі морозні, дикі простори Казахстану, Кінґіру, Караганди, Колими — або тоді, коли скрадаючись лісами із тлумком поживи обездолена мати своїй переслідуваній і гнаній дитині за провину національної свідомости чи лиш тільки за постійність Господній молитві, сказала, "Сьогодні моя дитино приношу тобі вістку, що Україна вільна, у нас Воля"! О, ні! Не всилі вичути звуку того слова той, що ні разу не відчув справжньої туги за ним.

Тому то українці в Канаді дорожать волею, що її мають. Вони дорожать нею більше, як кожний з інших народів цієї землі. Це вони доказали довгими, тисячними лавами своїх дітей перед парляментом у столиці Канади, Оттаві, численними і масовими виступами для відмічення столітнього ювілею об'єднання і волі Канади. Так ми дійсно знаємо ціну і дорожимо нашою Волею.

В слід за тим належало б ще дати вислів нашого повного розуміння значення, наших спроможностей користуватися нашою Волею. Після радісних святкувань у Монтреалі, Оттаві, на місцях, зосередім свою думку над всіма можливостями, що їх дає нам наша Воля. Зокрема зробім це тепер, коли після літнього відпочинку повертаємося до оживлення праці в наших громадах, організаціях, коли то наші діти після літніх вакацій повертаються до загальної і рідної школи, коли перед нами такі великі моменти, як Світовий Конгрес Вільних Українців, щоб наша золота Воля на канадській землі, не в суд і осудження була для нас, а була благословенням.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

Перепис поштою

В онтерійськім місті Лондоні переводять перепис населення поштою. Місто має 60,000 родин. Якщо перепис буде вдалий, то цей плян може стати зразком для загального канадського перепису в 1971 році. Він виглядає докладніший і дешевший.

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню • авт і троків • бонди для контракторів • від крадіжі • особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

B. DIACHUK
Asst. Ins. Mgr.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і стара адреса: ....

....

Ім'я і нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

СКОРО! СОЛІДНО! ДЕШЕВО!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ

В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА ІНШИХ МОВАХ

Великий вибір запрошеневих карток та різнородних друкарських черенок.

Маємо теж на складі і виготовляємо картки подяки з різних нагод.

За ближчими інформаціями звертайтеся особисто або телефоном на адресу.

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St. — Ph. 422-5708

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

БІНҐО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою
св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION

Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598

• **ХАТА НА ПРОДАЖ**

13 кімнат, з того 8 кімнат рентується студентам Технічної Школи, а 5 кімнат для вжитку власника. Поблизу Технічної Школи. Продається разом з меблями тому, що власник виїздить з Едмонтону.

За ближчими інформаціями дзвоніть: **479-5180** після 4 год.

Банки змінили години

Банки в Едмонтоні відкриті в п'ятниці ціле пополудне. Дотепер були відкриті до години 3-ої, потім замикали їх до год. 4.30 попол., а опісля відкривали до год. 6-ої. Відтепер в п'ятниці відкритий від год. 10 ранку до 6-0ої попол. без перерви.

ВОГНІ В КУЩАХ СПАЛИЛИ БАГАТО ХУДОБИ

В південнім Саскачевані зайнялися від громів кущі і в різних місцях згоріло понад 100 штук худоби та кількадесят овець. Вогні знищили десятки тисяч акрів пасовищ.

Пориви вітру, зі швидкістю 60 миль на годину, роздмухали полум'я і стовпи диму було видно в Ріджайні, 200 миль на схід.

АВТОМАТИЗМ УСУНЕ РОБІТНИКІВ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ

В. Дж. Диксон, віцепрезидент одної з американських залізничих компаній сказав на конференції в Монтреалі, що засвоєння нової техніки, включно з автоматичними поїздами без залізничної служби, може зменшити число залізничників у ЗДА з 610,000 на 400,000. На цьому залізниці могли б заощадити 2 більйони долярів річно.

Від 1945 р. залізниці в Злучених Державах зменшили залізничий персонал із 1,300,000 на 610,000 завдяки введенню дізель-моторів і поступової сиґналізації.

ХТО З ВІННІПЕҐУ ПІСЛАВ $4.00 ПЕРЕДПЛАТИ?

Адміністрація "Українських Вістей" дістала 4 доляри передплати з Вінніпеґу, поштовим переказом (Постал Моні Ордер) ч. 45,-671,039. На переказі є дата 30 серпня 1967, поштова субстанція 47. Прізвище на переказі виписано нечитко, перші латинські літери є "М. В." Ми запитували пошту у Вінніпеґу і вона не відчитала прізвища. Переказ вислано в конверті "Tower Drug Co.", Mc Gregor St.

Особу, що післала гроші, просимо написати до Адміністрації "УВістей" і в листі залучити Postal Money stub.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колеґії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Подорожчали опони

Компанія Файрстон в Огайо підвищили ціни опон (тайрів) для авт, троків і тракторів від 2.5 до 10.4 проц. Підвишку ціни опон спричинила поважна підвишка платень робітникам. Як відомо — за Зл. Державами кожного разу йде Канада.

Ціни фармерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 27,50 — 28, добрі 26.50 — 27.50, середні 24.50 — 25.50. Вибрані ялівки 24.50 — 25.50, добрі 24 — 24.50, середні 22.50 — 23.50. Добрі корови 17.50 — 18, середні 16.50 — 17.50, на консерви 13 — 16. Добрі бугаї 18.50 — 20.

Добрі до вибраних легкі телята (віл) 26 — 27.50, добрі до вибраних телята на м'ясо 24 — 26, добрі до середніх 21 — 26.

Свині грейд А справлені 26.90.

Ягнята на м'ясо, добрі до вибраних 18 — 19.

Збіжжя

Елеватори в Алберті платять за: льон 1 CB 3.20; 2 CB 3.15; 3 CB 2.90

Жито: 2 CB 1.08; 3 CB 1.03; 4 CB .84; зі снітієм .78.

Ріпак: Но. 1 $2.05, Но. 2 $1.90, Но. 3 $1.70.

Овес: 2 CB 94; Екстра 3 CB, 3 CB і екстра 1 фід 92; 1 фід 91, 2 фід 88, 3 фід 85, мішаний 51.

Ячмінь: 1 і 2 CB 6-гранний і 1 CB 2-гранний 1.28; 2 CB 2-гранний і 3 CB 6-гранний 1.26; 3 CB 2-гранний і 1 фід 1.24; 2 фід 1.22; 3 фід 1.19.

Підвишка поштової оплати

Уряд запропонує на осінній сесії парляменту доповнення до поштового закону, щоб підвищити прибутки за пошту другої кляси. Пошта в цій клясі має $30 мільйонів річного недобору.

Поштова ставка за пошту другої кляси охопить часописи, циркулярі, журнали та інші періодичні публікації. Зокрема потерплять фармерські часописи й журнали.

Ґібральтар голосував

В неділю відбувся плебісцит у британськім володінні Ґібральтарі, чи його населення хоче залишитися під британською контролею, чи належати до Еспанії. 12,138 ґібральтарців голосувало, щоб залишитись під британським володінням, за Еспанією заявилося 44.

Еспанія, яка хоче прилучити Ґібральтар до своєї території, не визнала референдуму. Вона домагається звороту Ґібральтару на тій основі, що він належав до неї до 1830-их років.

ЩОБ ГАРМАТИ НЕ ЗАРЖАВІЛИ

Ізраїльські і йорданські війська дві години стріляли до себе з гармат і танків почерез ріку Йордан коло Єрихону. В Єгипті ізраїльтяни і єгиптяни того самого дня годинами перестрілювалися скорострілами над Суезьким каналом.

Комісія ОН ствердила, що араби завинили в обох місцях.

МОЯ ПОДЯКА

В 1912 році я, вийшовши зі школи на вакаційний час, приїхав до Лемонту і там зустрів нині покійного о. Н. Крижановського ЧСВВ. По короткій розмові, коли він дізнався, що я студент, він дав мені $5.00 на поміч, за котрі я був йому дуже вдячний. Довгі часи я негоден був забути цю поміч. Тепер передаю на пресовий фонд "Українських Вістей" $5.00 з тої нагоди.

Олекса Климок,
Джеспер Плейс

НОВЕ ПОЗНАЧЕННЯ ПАРКІВ

Відділ провінційних парків в Алберті прийняв новий знак (вгорі), який буде виставлений при в'їзді до всіх парків, на будинках, також вишитий на руках уніформів службовців. Він кольоровий і зображує чисте небо, сонце, воду, дерева і сіянці нового росту.

3,800 миль дороги запряженими псами

Чотири англійські дослідники сподіваються бути першими людьми, що перейдуть Арктику, 3,800 миль дороги від Північно-американського побережжя до норвезького острова Шпіцберген.

Вийшовши в лютім з собаками й санками з Порт Барров на Алясці, група буде мандрувати серед лютого зимна і зрадливими льодами до центра полярної околиці, де вони заложать кемпу на плавучій кризі. Ці криги часто бувають 100 миль широкі і зі струєю понесуть їх сотки миль на південний схід у сторону Шпітцберґен. Дослідники сподіваються плисти коло 600 миль до Шпіцберген, через п'ять місяців таборуючи на кризі.

Виправа буде мати 40 псів і чотири санки. Замовлені літаки сім разів скинуть їм поживу й інші потрібні речі.

Радіоапаратами будуть вони в контакті з арктичними станціями погоди. Коли ж під кінець мандрівки почне топитися крига, вони вишлють повідомлення через радіостанцію і їх забере замовлене судно, яке служить для ловлі тюленів.

Буря через Светлану

Від шести місяців московські большевики старанно приготовляються до найбільшого рейваху в своїй історії — листопадової екстравагантности в Москві для відзначення 50-ліття комуністичної революції. Плянування величезні. Кремль навіть спровадив з Англії мільйон нових убрань для мужчин, мільйон ясних нових "дресів" для московок і 7 мільйонів нових черевиків, щоб причепурити мешканців Москви для історичного ювілею.

Тільки один клопіт не сходить з голов совєтських лідерів. Місяць перед ювілеєм мають вийти друком у Злучених Державах спогади Светлани Аллилуєвої, дочки Сталіна, в яких вона описала деспотичну добу Сталіна і його спільників.

Коментатор у московській "Правді" Юрій Жуков та ще один високий совєтський достойник робили старання через визначних американців, що відвідували СССР, щоб вжили своїх впливів в департаменті закордонних справ у Вашінгтоні, щоб ці спомини Светлани не появилися бодай так довго аж скінчаться московські святкування.

Нюйоркські видавці і Светлана відмовилися відкласти появу книжки,

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і прискорює лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилайте гроші в Україну

Дістаньте за них найбільше
Ви не платите коштів посилки

Долярові цертифікати ЗДА
найліпший дарунок
Найцінніший дарунок

Лише американські доляри
Дають вашим рідним чотири рази більше, ніж готівка рублями. Ваші рідні вам потвердять це.

Лише долярові цертифікати ЗДА
дають змогу вашим рідним купити усе, що захочуть — поживу, одежу та багато, багато інших речей — американських, західноевропейських і місцевих — у спеціяльних долярових крамницях Внєшпосилторг по дуже низьких, спеціяльних долярових цінах. Ваші рідні потвердять це.

Повна гарантія
Ніякі оплати
За цю услугу нема абсолютно оплати, не платить ні посилаючий, ні той, що отримує, бо витрати платять Внєшпосилторг.

Замовте тепер
ЗАМОВТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
New York, N. Y. 10010
Скажіть собі післати безплатний каталог.

11135 - 73 авеню – ЕДМОНТОН

(3 блоки від нової церкви св. Василія)

Перейдьте попри цей чудовий дім з прекрасними деревами й любуйтеся ним:

- яблуні
- рожі
- живопліт і деревця
- огріте приміщення для годівлі квіток (greenhouse)
- повний город
- чудова трава
- 3 великі спальні
- 2 лазнички
- прекрасний ромпас-рум
- великий лівінґ-рум
- їдальня
- подвійний ґередж

ЦІНА ВСЬОГО 25,000 ДОЛ.

Тел.: 434-4940 або 434-4389

Дім лиш для родини, які доцінюють гарну траву й город. Власник посвятив 12 років для заложення та виплекання дерев та кущів.